C/2024/6792

13.11.2024

Komission tiedonanto tiettyjen kestävyysraportointisäännösten tulkinnasta direktiivissä 2013/34/EU (tilinpäätösdirektiivi), direktiivissä 2006/43/EY (tilintarkastusdirektiivi), asetuksessa (EU) N:o 537/2014 (tilintarkastusasetus), direktiivissä 2004/109/EY (avoimuusdirektiivi), delegoidussa asetuksessa (EU) 2023/2772 (ensimmäinen eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien kokonaisuus eli ”ensimmäinen delegoitu ESRS-säädös”) ja asetuksessa (EU) 2019/2088 (kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetus eli ”SFDR”)

(C/2024/6792)

Näissä vastauksissa usein kysyttyihin kysymyksiin selvennetään tiettyjen kestävyysraportointia koskevien säännösten tulkintaa, jotta yritysten olisi helpompi noudattaa niitä. Säännökset sisältyvät kestävyysraportointidirektiiviin (direktiivi (EU) 2022/2464) tilinpäätösdirektiiviin (direktiivi 2013/34/EU), tilintarkastusdirektiiviin (direktiivi 2006/43/EY), tilintarkastusasetukseen (asetus (EU) N:o 537/2014) ja avoimuusdirektiiviin (direktiivi 2004/109/EY). Lisäksi selvennetään joitakin säännöksiä, jotka sisältyvät kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetukseen (SFDR, asetus (EU) 2019/2088).

Mukana on myös muutamia selvennyksiä, jotka koskevat eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien (ESRS) ensimmäisen kokonaisuuden (komission delegoitu asetus (EU) 2023/2772) tiettyjen säännösten tulkintaa tapauksissa, joissa komission oikeudellinen tulkinta on katsottu tarpeelliseksi. Yritykset ja muut sidosryhmät voivat halutessaan hyödyntää myös Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavan ryhmän (EFRAG) julkaisemia ESRS-ohjeita. EFRAG on sidosryhmien yhteinen neuvoa-antava elin, jonka tehtävänä on neuvoa komissiota ESRS-asioissa ([1]).

Näillä kysymyksillä ja vastauksilla komissio koettaa kustannustehokkaalla tavalla tehdä säädettyjen vaatimusten noudattamisesta sidosryhmille helpompaa ja varmistaa, että raportoidut kestävyystiedot ovat käyttökelpoisia ja keskenään vertailukelpoisia. Tällä kysymysten ja vastausten kokonaisuudella edistetään komission tavoitetta keventää kestävyysraportoinnista yrityksille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa tarjoamalla niille selkeämmän ja varmemman toimintaympäristön ([2]). Komissio voi tarvittaessa päivittää näitä usein kysyttyjä kysymyksiä.

Tässä tiedonannossa annettavilla vastauksilla usein kysyttyihin kysymyksiin selvennetään säännöksiä, jotka sisältyvät jo sovellettavaan lainsäädäntöön. Niillä ei millään tavoin laajenneta lainsäädännöstä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia eikä aseteta lisävaatimuksia. Tarkoituksena on ainoastaan auttaa yrityksiä asiaa koskevien säännösten noudattamisessa. Ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa sitovia tulkintoja unionin lainsäädännöstä. Tässä tiedonannossa esitettyjä näkemyksiä ei pidä ymmärtää siten, että ne määräävät ennalta komission kannan unionin tuomioistuimessa ja kansallisissa tuomioistuimissa mahdollisesti käsiteltävissä asioissa.

Sisällys

Sivu

I jakso – Termit ja sovellettava lainsäädäntö 3

II jakso – Yhteenveto kestävyysraportointidirektiiviin sisältyvistä vaatimuksista 4

RAPORTOIVIA YRITYKSIÄ KOSKEVAT KESTÄVYYSVAATIMUKSET 5

LAKISÄÄTEISIÄ TILINTARKASTAJIA JA RIIPPUMATTOMIA VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJIA KOSKEVAT VAATIMUKSET 13

([1]) www.efrag.org EFRAG on julkaissut ohjeet olennaisuuden arvioinnista, arvoketjuraportoinnista ja ESRS-standardeihin sisältyvistä tietopisteluetteloista. EFRAG laatii parhaillaan ilmastosiirtymäsuunnitelmia koskevia ohjeita. Lisäksi EFRAG on perustanut verkkoalustan, jonka kautta yritykset ja muut sidosryhmät voivat esittää teknisiä kysymyksiä ESRS-standardeista.

([2]) Komissio on raportointivelvoitteiden järkeistämiseksi käyttänyt täysimääräisesti tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 13 kohdassa sille annettua valtaa ja antanut 17. lokakuuta 2023 komission delegoidun direktiivin (EU) 2023/2775 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta mikroyritysten, pienten, keskisuurten ja suurten yritysten tai konsernien kokoluokkien rajaarvojen muutosten osalta (EUVL L, 2023/2775, 21.12.2023) inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi. Tämä on vähentänyt niiden yritysten määrää, joihin kestävyysraportointivaatimuksia tilinpäätösdirektiivin nojalla ja sitä kautta asetuksen (EU) 2020/852 (luokitusjärjestelmäasetus) 8 artiklan nojalla sovelletaan.

III jakso – Usein kysyttyä tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklan nojalla raportoitavista kestävyystiedoista (yksittäisen yrityksen ja konsernin kestävyysselvitys) 15

SOVELTAMISALA JA SOVELTAMISPÄIVÄT 15

VAPAUTUSSÄÄNNÖT 19

ESRS-STANDARDIT 23

ARVOKETJU 24

LUOKITUSJÄRJESTELMÄASETUKSEN 8 ARTIKLASSA TARKOITETTU JULKISTAMINEN 27

KIELIVAATIMUKSET 27

DIGITALISAATIO (RAPORTOINTIMUOTO JA DIGITAALISET TUNNISTEET) 28

JULKAISEMINEN 28

VALVONTA 29

IV jakso – Usein kysyttyä tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla raportoitavista kestävyystiedoista 29

SOVELTAMISALA JA SOVELTAMISPÄIVÄT 29

ESRS-STANDARDIT 30

LUOKITUSJÄRJESTELMÄASETUKSEN 8 ARTIKLASSA TARKOITETTU JULKISTAMINEN 30

VAPAUTUSSÄÄNNÖT 31

KIELI JA RAPORTOINTIMUOTO 31

JULKAISEMINEN 31

VALVONTA 32

V jakso – Usein kysyttyä kestävyysraportoinnin varmentamisesta 32

TILINTARKASTAJIEN JA TILINTARKASTUSYHTEISÖJEN HYVÄKSYMINEN 32

RIIPPUMATTOMIEN VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJIEN AKKREDITOINTI JA HYVÄKSYNTÄ 34

AKKREDITOITU RIIPPUMATON KOLMAS OSAPUOLI 35

RIIPPUMATTOMAT VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJAT 35

KOLMANSIEN MAIDEN VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJAT 36

LUOTTAMUKSELLISUUS 36

VARMENNUSPALVELUT 36

PALKKIOT 36

TILINPÄÄTÖSDIREKTIIVIN 19 a JA 29 a ARTIKLAN MUKAISESTI LAADITUN KESTÄVYYSSELVITYKSEN VARMENTAMINEN 37

MUUT KUIN VARMENNUSPALVELUT 39

TILINPÄÄTÖSDIREKTIIVIN 40 a ARTIKLAN MUKAISESTI LAADITUN KESTÄVYYSRAPORTIN VARMENTAMINEN 39

VI jakso – Usein kysyttyä keskeisistä aineettomista resursseista 40

VII jakso – Usein kysyttyä kolmansien maiden yrityksiä koskevista vaatimuksista 41

VIII jakso – Usein kysyttyä SFDR-asetuksesta 42

I JAKSO

TERMIT JA SOVELLETTAVA LAINSÄÄDÄNTÖ

Termi	Määritelmä / Säädösviite
Tilinpäätösdirektiivi	Direktiivi 2013/34/EU ([1]).
Tilintarkastusdirektiivi	Direktiivi 2006/43/EY ([2]).
Tilintarkastusasetus	Asetus (EU) N:o 537/2014 ([3]).
Yhtiöoikeusdirektiivi	Direktiivi (EU) 2017/1132 ([4]).
Kestävyysraportointidirektiivi	Direktiivi (EU) 2022/2464 ([5]).
ESAP-paketti	— Asetus (EU) 2023/2859 rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen (ESAP) perustamisesta (ESAP-asetus) ([6]); — Asetus (EU) 2023/2869 tiettyjen asetusten muuttamisesta eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisen ja toiminnan osalta (ESAP-koontiasetus) ([7]); — Direktiivi (EU) 2023/2864 tiettyjen direktiivien muuttamisesta eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisen ja toiminnan osalta (ESAP-koontidirektiivi) ([8]);
Delegoitu ESEF-asetus	Komission delegoitu asetus (EU) 2019/815 eurooppalaisesta yhtenäisestä sähköisestä raportointimuodosta (ESEF) ([9]).
Listattujen pk-yritysten ESRS-standardit	Eurooppalaiset kestävyysraportointistandardit (ESRS), joita listatut pienet ja keskisuuret yritykset, mikroyrityksiä lukuun ottamatta, voivat käyttää vaihtoehtona ESRS-standardeille laatiessaan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan nojalla kestävyysselvitystään. Komission on määrä hyväksyä kyseiset ESRS-standardit tilinpäätösdirektiivin 29 c artiklan nojalla.
Tiettyjä kolmansien maiden yrityksiä koskevat ESRS-standardit	Eurooppalaiset kestävyysraportointistandardit (ESRS), joita tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden yritysten on käytettävä kestävyysraporttinsa laatimisessa. Komission on määrä hyväksyä nämä ESRS-standardit tilinpäätösdirektiivin 40 b artiklan nojalla.
ESRS-standardit	Eurooppalaiset kestävyysraportointistandardit (ESRS), joita tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten on käytettävä kestävyysselvityksensä laatimisessa tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaa noudattaen. Näihin ESRS-standardeihin sisältyvät sekä ensimmäinen toimialoista riippumaton ESRS-standardien kokonaisuus (hyväksytty komission delegoidulla asetuksella (EU) 2023/2772 ([10])) että alakohtaiset ESRS-standardit (komission määrä hyväksyä viimeistään 30. kesäkuuta 2026).
Pk-yritykset	Tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt pienet ja keskisuuret yritykset.
SFDR-asetus	Asetus (EU) 2019/2088 (kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetus) ([11]).
Tiettyjä kolmansien maiden yrityksiä koskeva kestävyysraportti	Kestävyystiedot, jotka on raportoitava tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla.
Kestävyysselvitys	Kestävyystiedot, jotka on raportoitava tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan (yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys) ja 29 a artiklan (konsernin kestävyysselvitys) nojalla.
Luokitusjärjestelmäasetus	Asetus (EU) 2020/852 ([12]).
Avoimuusdirektiivi	Direktiivi 2004/109/EY ([13]).

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L 322, 16.12.2022, s. 15).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2859, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta (EUVL L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2869, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, tiettyjen asetusten muuttamisesta eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisen ja toiminnan osalta (EUVL L, 2023/2869, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2869/oj).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/2864, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, tiettyjen direktiivien muuttamisesta eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisen ja toiminnan osalta (EUVL L, 2023/2864, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2864/oj).

([9]) Komission delegoitu asetus (EU) 2018/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).

([10]) Komission delegoitu asetus (EU) 2023/2772, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU täydentämisestä kestävyysraportointistandardien osalta (EUVL L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

II JAKSO

YHTEENVETO KESTÄVYYSRAPORTOINTIDIREKTIIVIIN SISÄLTYVISTÄ VAATIMUKSISTA

Kestävyysraportointidirektiivillä (direktiivi (EU) 2022/2464) on otettu käyttöön tiettyjä yrityksiä koskevia uusia kestävyysraportointivaatimuksia muuttamalla tilinpäätösdirektiiviä (direktiivi 2013/34/EU), tilintarkastusdirektiiviä (direktiivi 2006/43/EY), tilintarkastusasetusta (asetus (EU) N:o 537/2014) ja avoimuusdirektiiviä (direktiivi 2004/109/EY).

Nämä kestävyysraportointivaatimukset ([3]) velvoittavat tietyt yritykset julkaisemaan kestävyystietoja, jotka on laadittava erityisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti ja joissakin tapauksissa tietyssä digitaalisessa muodossa. Kestävyystietoihin sovelletaan varmennusvaatimusta, ja ne on julkaistava yhdessä niihin liittyvän varmennusraportin kanssa.

Nämä kestävyysraportointivaatimukset koskevat jäsenvaltion lainsäädännön alaisia yrityksiä ([4]), jotka ovat

— suuria yrityksiä;

([3]) Tässä esitetään yleiskatsaus tärkeimmistä kestävyysraportointivaatimuksista. Jäsenvaltion lainsäädännön alaisiin yrityksiin sovellettavat raportointivaatimukset ovat tilinpäätösdirektiivin 19 a, 29 a ja 40 a artikla. Kustakin vaatimuksesta on tarkempi kuvaus jäljempänä.

([4]) Tässä esitetään yleiskatsaus kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaan kuuluvista yrityksistä. Kunkin vaatimuksen soveltamisalaan kuuluvista yrityksistä on tarkempi kuvaus jäljempänä.

— pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla; ja

— suurten konsernien emoyrityksiä.

Niitä sovelletaan myös kolmannen maan lainsäädännön alaisiin yrityksiin (mikroyrityksiä lukuun ottamatta), joilla on siirtokelpoisia arvopapereita, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, tai joiden liiketoiminta unionin alueella ylittää tietyt kynnysarvot ([5]).

Säännöt, joilla määritetään yrityksen koko ja konsolidoinnin laajuus kestävyysraportoinnissa, perustuvat voimassa oleviin tilinpäätösraportointisääntöihin. Nämä sisältyvät kansallisiin säädöksiin, joilla tilinpäätösdirektiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tilinpäätösdirektiivin raja-arvot kunkin yritysluokan koon määrittämiseksi esitetään jäljempänä laatikossa, joka on kaavion *"Vuokaavio sovellettavien kestävyysraportointivaatimusten ja soveltamispäivän määrittämiseksi"* alapuolella.

Kestävyysraportointivaatimusten soveltamispäivä vaihtelee raportointivaatimuksen ja yritysluokan mukaan. Kunkin vaatimuksen soveltamispäivä ilmoitetaan jäljempänä kohdassa *"Raportoivia yrityksiä koskevat kestävyysvaatimukset"*.

Koska nämä vaatimukset otetaan käyttöön direktiivillä, yrityksiin sovellettavat säännöt sisältyvät kansalliseen lainsäädäntöön, jolla tilinpäätösdirektiivi, jota on muutettu kestävyysraportointidirektiivillä ([6]), ja komission delegoitu direktiivi (EU) 2023/2775 ([7]) saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Viimeksi mainitulla direktiivillä on mukautettu mikroyritysten, pienten, keskisuurten ja suurten yritysten sekä konsernien määritelmään sovellettavia kokokriteerejä inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi. Tämä pienentää kestävyysraportointia ja jossain määrin myös tilinpäätösraportointia koskevien vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten määrää.

Kestävyysraportointidirektiivillä ei säännellä kestävyystietojen vapaaehtoista julkistamista yrityksissä, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan (esim. pk-yritykset, joilla ei ole EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettuja arvopapereita) ja joihin ei näin ollen sovelleta unionin tason pakollisia vaatimuksia.

RAPORTOIVIA YRITYKSIÄ KOSKEVAT KESTÄVYYSVAATIMUKSET

1. **Tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla ilmoitettavien kestävyystietojen laatiminen, varmentaminen ja julkaiseminen (kestävyysselvitys)**

1.1 *Kestävyystiedot, jotka raportoidaan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan nojalla yksittäisen yrityksen tasolla (kestävyysselvitys)*

Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan perusteella jäsenvaltion lainsäädännön alaisten yritysten, jotka ovat

— suuria yrityksiä ([8]); tai

([5]) Kolmannen maan lainsäädännön alaisiin yrityksiin sovellettavat raportointivaatimukset ovat avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohta (jossa viitataan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaan) ja tilinpäätösdirektiivin 40 a artikla.

([6]) Yritysten laatimien kestävyysselvitysten esittämistä ja sisältöä koskevat säännöt vahvistetaan delegoiduissa säädöksissä, joissa eurooppalaiset kestävyysraportointistandardit (ESRS) täsmennetään. Standardit hyväksytään asetuksilla, joten yritykset soveltavat niitä suoraan ilman, että jäsenvaltioiden tarvitsee saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöään.

([7]) Komission delegoitu direktiivi (EU) 2023/2775, annettu 17 päivänä lokakuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta mikroyritysten, pienten, keskisuurten ja suurten yritysten tai konsernien kokoluokkien raja-arvojen muutosten osalta (EUVL L, 2023/2775, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir_del/2023/2775/oj).

([8]) Määritelty tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 4 kohdassa, jota on muutettu komission delegoidulla direktiivillä (EU) 2023/2775.

— pk-yrityksiä ([9]) (lukuun ottamatta mikroyrityksiä ([10])), joiden siirtokelpoisia arvopapereita ([11]) on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla;

on raportoitava yksittäisen yrityksen tasolla kestävyystiedot (yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys), jotka koskevat yrityksen vaikutuksia kestävyysseikkoihin ja kestävyysseikkojen vaikutuksia yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

Yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

i) Se on esitettävä yrityksen toimintakertomuksen erillisessä sille omistetussa osassa.

ii) Se on laadittava komission delegoiduilla säädöksillä hyväksyttyjen eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien (ESRS) mukaisesti ([12]). Pk-yritykset (mikroyrityksiä lukuun ottamatta), joiden siirtokelpoiset arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, voivat vaihtoehtoisesti laatia yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksen komission delegoiduilla säädöksillä hyväksyttyjen listatuille pk-yrityksille laadittujen ESRS-standardien ([13]) (LSME ESRS) mukaisesti ([14]).

iii) Se on merkittävä tunnisteilla noudattaen digitaalista taksonomiaa ([15]), joka hyväksytään muuttamalla eurooppalaisesta yhtenäisestä sähköisestä raportointimuodosta (ESEF) annettua komission delegoitua asetusta ([16]), ja kestävyysselvityksen sisältävä toimintakertomus on laadittava XHTML-muodossa ([17]).

iv) Lakisääteisten tilintarkastajien tai, jos jäsenvaltio sen sallii, riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien on varmennettava ([18]) kestävyysselvitys rajoitettua varmuutta koskevia varmennusstandardeja ([19]) noudattaen.

v) Kestävyysselvityksen sisältävä toimintakertomus on julkaistava voimassa olevien toimintakertomuksen julkaisemissääntöjen mukaisesti ([20]) yhdessä kestävyysselvityksestä annetun varmennuslausunnon kanssa ([21]).

([9]) Määritelty tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, joita on muutettu komission delegoidulla direktiivillä (EU) 2023/2775.
([10]) Määritelty tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa, jota on muutettu komission delegoidulla direktiivillä (EU) 2023/2775.
([11]) Määritelty rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa. Siirtokelpoisiin arvopapereihin kuuluvat muun muassa yhtiöiden osakkeet ja muussa muodossa olevat arvopaperistetut velat.
([12]) Tilinpäätösdirektiivin 29 b artikla. Näihin ESRS-standardeihin sisältyvät sekä ensimmäinen toimialoista riippumaton ESRS-standardien kokonaisuus (hyväksytty komission delegoidulla asetuksella (EU) 2023/2772) että alakohtaiset ESRS-standardit (komission määrä hyväksyä viimeistään 30. kesäkuuta 2026).
([13]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 6 kohta.
([14]) Tilinpäätösdirektiivin 29 c artikla.
([15]) ”Digitaalinen taksonomia” on sääntökokonaisuus (joka hyväksytään muuttamalla komission delegoitua asetusta (EU) 2019/815), jossa kerrotaan, miten kestävyysselvityksessä olevat tiedot – jotka on sisällytettävä XHTML-muodossa laadittuun toimintakertomukseen – merkitään tunnisteilla, jotta kestävyysselvityksestä tulee koneellisesti luettava.
([16]) Komission delegoitu asetus (EU) 2018/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).
([17]) Tilinpäätösdirektiivin 29 d artikla.
([18]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artikla.
([19]) Kestävyysraportoinnin varmentamisessa on kestävyysraportointidirektiivin 26 a artiklan mukaisesti noudatettava rajoitettua varmuutta koskevia varmennusstandardeja, jotka komissio hyväksyy 1. lokakuuta 2026 mennessä (ja joita parhaillaan laaditaan). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia niin kauan kuin komissio ei ole hyväksynyt samaa aihetta koskevaa varmennusstandardia.
([20]) Tilinpäätösdirektiivissä, jota on muutettu kestävyysraportointidirektiivillä, säädetyt kestävyysraportointivaatimukset eivät muuta tilinpäätösdirektiivin 30 artiklassa toimintakertomuksen julkaisemiselle asetettua määräaikaa, joka on viimeistään 12 kuukautta tilinpäätöspäivän jälkeen.
([21]) Tilinpäätösdirektiivin 30 artikla.

Näitä vaatimuksia on noudatettava vaiheittain seuraavasti ([22]):

— *1. tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta* (julkaisu vuonna 2025): suuret yritykset, jotka ovat yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ([23]), joilla on tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana;

— *1. tammikuuta 2025 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta* (julkaisu vuonna 2026): muut suuret yritykset (yritykset, jotka eivät ole yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana);

— *1. tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta* (julkaisu vuonna 2027):

  — pk-yritykset (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla;

  — pienet tai rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset ([24]) edellyttäen, että ne ovat joko suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla;

  — vakuutusalan kytkösyritykset ([25]) ja jälleenvakuutusalan kytkösyritykset ([26]) edellyttäen, että ne ovat joko suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla.

Pk-yritykset (mikroyrityksiä lukuun ottamatta), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, voivat olla soveltamatta näitä vaatimuksia ennen 1. tammikuuta 2028 alkaviin tilivuosiin saakka edellyttäen, että ne ilmoittavat toimintakertomuksessaan lyhyesti, miksi kestävyysraportointia ei ole toimitettu ([27]).

Yritys vapautetaan velvollisuudesta julkaista yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys, jos tiedot sisältyvät emoyrityksen konsernin kestävyysselvitykseen ja tietyt edellytykset, jotka koskevat vapautuksen saaneen yrityksen toimintakertomuksen sisältöä ja kestävyystietojen julkaisemista emoyrityksen toimesta, täyttyvät ([28]). Vapautusta ei voida soveltaa suuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, eikä myöskään pieniin tai rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin, vakuutusalan kytkösyrityksiin ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin tai kolmansien maiden yrityksiin ([29]).

1.2 *Kestävyystiedot, jotka raportoidaan tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan nojalla konsolidoidulla tasolla (konsernin kestävyysselvitys)*

Jäsenvaltion lainsäädännön alaisen yrityksen, joka on suuren konsernin ([30]) emoyritys, on tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan perusteella raportoitava konsernin tasolla kestävyystiedot (konsernin kestävyysselvitys), jotka koskevat yrityksen vaikutuksia kestävyysseikkoihin ja kestävyysseikkojen vaikutuksia yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

Konsernin kestävyysselvityksen on täytettävä samat vaatimukset kuin yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksen (edellä 1.1 kohdan i–v alakohta) ([31]).

([22]) Kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.
([23]) Määritelty tilinpäätösdirektiivin 2 artiklan 1 alakohdassa.
([24]) Määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa.
([25]) Määritelty direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 2 kohdassa.
([26]) Määritelty direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 5 kohdassa.
([27]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 7 kohta.
([28]) Näistä edellytyksistä säädetään tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdassa. Ks. myös kysymys 19.
([29]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 10 kohta.
([30]) Määritelty tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 7 alakohdassa.
([31]) Konsernin kestävyysselvityksen laatimisessa voidaan kuitenkin käyttää vain ESRS-standardeja. Suurten konsernien emoyritykset, jotka ovat pk-yrityksiä, joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, eivät saa käyttää listattujen pk-yritysten ESRS-standardeja.

Näitä vaatimuksia on noudatettava vaiheittain seuraavasti ([32]):

— *1. tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta* (julkaisu vuonna 2025): yleisen edun kannalta merkittävät yhteisöt, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä ja joilla konsernin lukujen perusteella on tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana;

— *1. tammikuuta 2025 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta* (julkaisu vuonna 2026): muut suuren konsernin emoyritykset (eli suuren konsernin emoyritykset, jotka eivät ole yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä ja/tai joilla konsernin lukujen perusteella ei ole tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana).

Emoyritys, joka julkaisee konsernin kestävyysselvityksen, on vapautettu velvollisuudesta julkaista yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys ([33]). Emoyritys, joka on myös tytäryritys, vapautetaan velvollisuudesta julkaista konsernin kestävyysselvitys, jos tiedot sisältyvät toisen emoyrityksen konsernin kestävyysselvitykseen tai toisen emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin ja tietyt edellytykset, jotka koskevat vapautuksen saaneen yrityksen toimintakertomuksen sisältöä ja kestävyystietojen julkaisemista emoyrityksen toimesta ([34]), täyttyvät. Tätä vapautusta ei voida soveltaa suuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, eikä myöskään pieniin tai rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin, vakuutusalan kytkösyrityksiin ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin tai kolmansien maiden yrityksiin ([35]).

1.3 *Kestävyystiedot, jotka EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden on avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohdan nojalla raportoitava yksittäisen yrityksen tasolla (kestävyysselvitys) tai suurten konsernien emoyritysten osalta konsernin tasolla (konsernin kestävyysselvitys)*

Avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohdan (jossa viitataan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaan) perusteella EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden ([36]) (riippumatta siitä, sovelletaanko niihin jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä vai kolmannen maan lainsäädäntöä) on sisällytettävä vuositilinpäätöksiinsä toimintakertomus, joka sisältää kestävyystiedot yksittäisen yrityksen tasolla (kestävyysselvitys) tai suurten konsernien emoyritysten tapauksessa konsernin tasolla (konsernin kestävyysselvitys) edellä 1.1 kohdan i–v alakohdassa täsmennettyjä vaatimuksia noudattaen. Julkaisemissäännöt ovat samat kuin avoimuusdirektiivin 4 artiklan mukaisen vuositilinpäätöksen ([37]).

EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden, jotka ovat suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä (mikroyrityksiä lukuun ottamatta) tai tilinpäätösdirektiivissä määriteltyjen suurten konsernien emoyrityksiä, on noudatettava toimintakertomuksen julkaisemisessa myös tilinpäätösdirektiivissä asetettuja ja edellä 1.1 ja 1.2 kohdassa täsmennettyjä vaatimuksia. Lisäksi sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisia vapautussääntöjä.

Näitä vaatimuksia on noudatettava vaiheittain seuraavasti ([38]):

— *1. tammikuuta 2024 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta (julkaisu vuonna 2025):* liikkeeseenlaskijat, jotka ovat suuria yrityksiä, joilla on tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana, ja liikkeeseenlaskijat, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä, joilla konsernin lukujen perusteella on tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana;

([32]) Tilinpäätösdirektiivin 5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.
([33]) Tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan 7 kohta.
([34]) Näistä edellytyksistä säädetään tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan 8 kohdassa. Ks. myös kysymys 19.
([35]) Tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan 9 kohta.
([36]) Määritelty avoimuusdirektiivin 2 artiklan a ja d alakohdassa.
([37]) Avoimuusdirektiivissä, jota on muutettu kestävyysraportointidirektiivillä, säädetyt kestävyysraportointivaatimukset eivät muuta avoimuusdirektiivin 4 artiklan 1 kohdassa vuositilinpäätöksen (joka sisältää toimintakertomuksen) julkaisemiselle asetettua määräaikaa, joka on viimeistään neljä kuukautta tilinpäätöspäivän jälkeen.
([38]) Tilinpäätösdirektiivin 5 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta.

— *1. tammikuuta 2025 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta (julkaisu vuonna 2026):* muut liikkeeseenlaskijat, jotka ovat suuria yrityksiä, sekä muut liikkeeseenlaskijat, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä;

— *1. tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkavien tilivuosien osalta (julkaisu vuonna 2027)*:

  — liikkeeseenlaskijat, jotka ovat pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä);

  — liikkeeseenlaskijat, jotka on määritelty pieniksi tai rakenteeltaan yksinkertaisiksi laitoksiksi edellyttäen, että ne ovat suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla; ja

  — liikkeeseenlaskijat, jotka on määritelty vakuutusalan kytkösyrityksiksi tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiksi edellyttäen, että ne ovat joko suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla.

2. **Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla ilmoitettavien kestävyystietojen laatiminen, varmentaminen ja julkaiseminen (tiettyjen kolmansien maiden yritysten kestävyysraportti)**

Jos kolmannen maan yrityksellä, jonka nettoliikevaihto unionissa on ollut yli 150 miljoonaa euroa (kahtena viimeisenä peräkkäisenä tilivuotena), on unionissa tytäryritys, johon sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklaa, tai jos tällaista tytäryritystä ei ole, unionissa sijaitseva sivuliike, jonka nettoliikevaihto on ollut yli 40 miljoonaa euroa (edellisenä tilivuonna), tytäryrityksen tai sivuliikkeen on tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla julkaistava ja asetettava saataville kestävyystiedot kolmannen maan emoyrityksen konsernin tasolla.

Tämä tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla toimitettava kestävyysraportti on sisällöltään rajallinen verrattuna tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan nojalla annettavaan kestävyysselvitykseen. Kestävyysraportissa ei vaadita tiettyjä kestävyysselvityksessä vaadittavia tietoja, kuten tietoja resilienssistä, mahdollisuuksista ja riskeistä, koska kestävyysraportissa on ennen kaikkea tarkoituksena keskittyä kestävyysvaikutuksiin ([39]).

Kestävyysraportin on täytettävä seuraavat vaatimukset:

— Se on laadittava komission delegoiduilla säädöksillä hyväksyttävien tiettyjä kolmansien maiden yrityksiä koskevien ESRS-standardien (ESRS) mukaisesti ([40]).

— Sen on oltava varmennettu ([41]).

— Asianomaisten unioniin sijoittautuneiden tytäryritysten tai unionissa sijaitsevien sivuliikkeiden on julkaistava se yhdessä kestävyysraportista annettavan varmennuslausunnon kanssa ([42]).

Jos kolmannen maan emoyritys laatii kestävyysraportin yleisten ESRS-standardien mukaisesti (tiettyjä kolmansien maiden yrityksiä koskevien ESRS-standardien sijasta), tytäryrityksen tai sivuliikkeen ei tarvitse laatia kestävyysraporttia tiettyjä kolmansien maiden yrityksiä koskevien ESRS-standardien mukaisesti. Tässä tapauksessa sovellettaisiin 19 a artiklan 9 kohdan ja 29 a artiklan 8 kohdan nojalla vapautuksia.

Näitä vaatimuksia on noudatettava 1. tammikuuta 2028 tai sen jälkeen alkavina tilivuosina ([43]).

([39]) Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 1 kohta. "[...] *kestävyysraportin, joka kattaa 29 a artiklan 2 kohdan a alakohdan iii–v alakohdassa, b–f alakohdassa ja tarvittaessa h alakohdassa täsmennetyt tiedot*".

([40]) Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta ja 40 b artikla. Määräaikaa, johon mennessä komission on määrä hyväksyä tiettyjä kolmansien maiden yrityksiä koskevat ESRS-standardit, on lykätty 30. päivään kesäkuuta 2026 direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tiettyjen toimialojen ja tiettyjen kolmansien maiden yritysten kestävyysraportointistandardien hyväksymisen määräaikojen osalta 29 päivänä huhtikuuta 2024 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2024/1306 (EUVL L, 2024/1306, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1306/oj).

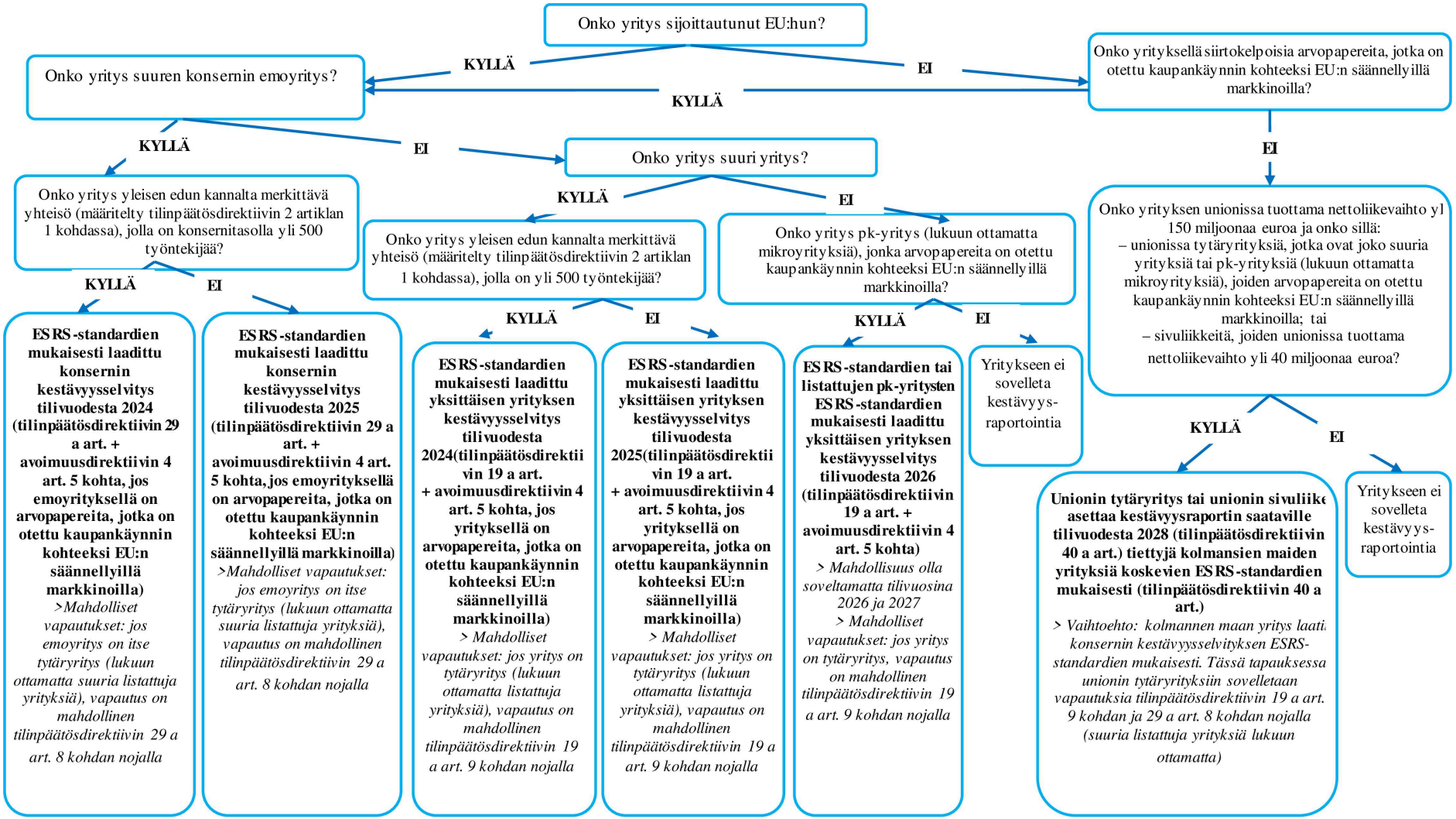
([41]) Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohta.

([42]) Tilinpäätösdirektiivin 40 d artikla.

([43]) Kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan toinen alakohta: "*Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 artiklan 14 kohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä 1 päivänä tammikuuta 2028 tai sen jälkeen alkaviin tilivuosiin*".

Vuokaavio, jossa määritetään kuhunkin yritystyyppiin sovellettavat kestävyysraportointivaatimukset ja soveltamispäivä

Seuraavassa vuokaaviossa kuvataan prosessia, jolla määritetään, sovelletaanko yhteisöön kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia ja mistä tilivuodesta alkaen.

- **Mikroyritykset (tilinpäätösdirektiivin 3 art. 1 kohta)** = yrityksiä, joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ei ylity tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: EUR 450 000; b) nettoliikevaihto: EUR 900 000; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 10.
- **Pk-yritykset (tilinpäätösdirektiivin 3 art. 1, 2 ja 3 kohta)** = yrityksiä, joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ei ylity tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: EUR 25 000 000; b) nettoliikevaihto: EUR 50 000 000; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 250.
- **Suuret yritykset (tilinpäätösdirektiivin 3 art. 4 kohta)** = yrityksiä, joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ylittyy tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: EUR 25 000 000; b) nettoliikevaihto: EUR 50 000 000; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 250.
- **Suuret konsernit (tilinpäätösdirektiivin 3 art. 7 kohta)** = konserneja, jotka koostuvat konsernitilinpäätökseen yhdisteltävistä emo- ja tytäryrityksistä ja joilla konsernin lukujen perusteella vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ylittyy emoyrityksen tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: EUR 25 000 000; b) nettoliikevaihto: EUR 50 000 000; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 250.

Kestävyysraportointivaatimusten soveltamisaikataulu

Seuraavassa taulukossa esitetään aikataulu, jota noudattaen kestävyysraportointia sovelletaan erityyppisiin yrityksiin.

	Tilivuosi 2024 (raportointi vuonna 2025)	**Tilivuosi 2025 (raportointi vuonna 2026)**	**Tilivuosi 2026 (raportointi vuonna 2027)**	**Tilivuosi 2027 (raportointi vuonna 2028)**	**Tilivuosi 2028 (raportointi vuonna 2029)**
Suuret yritykset, jotka ovat yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä (ml. kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat) ja joilla on tilivuoden aikana keskimäärin > 500 työntekijää	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**
Yleisen edun kannalta merkittävät yhteisöt (ml. kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat), jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä ja joilla on konsernin lukujen perusteella tilikauden aikana keskimäärin > 500 työntekijää	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**
Suuret yritykset (ml. kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat), jotka eivät ole *"yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, joilla on tilivuoden aikana keskimäärin > 500 työntekijää"*	Ei sovelleta	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS)**
Suuren konsernin emoyritykset (ml. kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat), jotka eivät ole *"yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, joilla on tilivuoden aikana konsernin lukujen perusteella keskimäärin > 500 työntekijää"*	Ei sovelleta	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**	**Konsernin kestävyysselvitys (ESRS)**
Listatut pk-yritykset, pienet tai rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset, (jälleen)vakuutusalan kytkösyritykset (ml. kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat)	Ei sovelleta	Ei sovelleta	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS tai listattujen pk-yritysten ESRS)** (*)	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS tai listattujen pk-yritysten ESRS)** (*)	**Yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (ESRS tai listattujen pk-yritysten ESRS)**
Kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvat tytäryritykset (tai, jos sellaista ei ole, EU:ssa toimivat sivuliikkeet, joiden nettoliikevaihto unionissa on > 40 miljoonaa euroa), joiden emoyritykset ovat kolmansien maiden listaamattomia yrityksiä, joiden nettoliikevaihto unionissa on yli 150 miljoonaa euroa	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	**Kestävyysraportti (Tiettyjä kolmansien maiden yrityksiä koskevat ESRS-standardit tai yleiset ESRS-standardit)**

(*) voi päättää olla soveltamatta

LAKISÄÄTEISIÄ TILINTARKASTAJIA JA RIIPPUMATTOMIA VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. **Tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla ilmoitettavien kestävyystietojen varmentaminen (kestävyysselvitys)**

Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdan mukaan yritysten, joihin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla kestävyysraportointia, on saatava varmennuslausunto toimintakertomukseensa sisältyvästä kestävyysselvityksestä ([44]).

Kestävyysraportointivaatimusten ensimmäisestä soveltamisvuodesta alkaen tämän varmennuslausunnon on perustuttava rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon siitä, onko kestävyysselvitys seuraavien vaatimusten mukainen ([45]):

— tilinpäätösdirektiivissä säädetyt kestävyysraportointivaatimukset (mukaan lukien tilinpäätösdirektiivin 29 b tai 29 c artiklan nojalla hyväksyttyjen ESRS-standardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys tunnistaa kyseisten ESRS-standardien mukaisesti raportoidut tiedot, ja tilinpäätösdirektiivin 29 d artiklan mukaisen tunnisteilla merkitsemistä koskevan vaatimuksen noudattaminen); ja

— luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa säädetyt raportointivaatimukset.

Komissiolle siirretään tilintarkastusdirektiivin 26 a artiklan nojalla valta hyväksyä rajoitettua varmuutta koskevat kestävyysstandardit 1. lokakuuta 2026 mennessä ([46]).

Komissiolle siirretään valta hyväksyä 1. lokakuuta 2028 mennessä kohtuullista varmuutta koskevia kestävyyden varmennusstandardeja sen jälkeen, kun on arvioitu, onko kohtuullisen varmuuden saavuttaminen tilintarkastajille ja yrityksille mahdollista ([47]).

Siihen asti, kunnes komissio on hyväksynyt tätä aihetta koskevat varmennusstandardit, jäsenvaltiot voivat soveltaa aihetta koskevia kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia ([48]).

Kestävyysraportointia koskevan lausunnon voivat tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan perusteella antaa seuraavat varmennuspalvelujen tarjoajat:

— lakisääteinen tilintarkastaja, joka tarkastaa asianomaisen yrityksen tilinpäätöksen ([49]);

([44]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohta: *"Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on myös [...] a a) annettava tarvittaessa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, noudatetaanko kestävyysraportoinnissa tämän direktiivin vaatimuksia* [...]".

([45]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohta: *"Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on myös [...] a a) annettava tarvittaessa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, noudatetaanko kestävyysraportoinnissa tämän direktiivin vaatimuksia, mukaan lukien 29 b tai 29 c artiklan nojalla hyväksyttyjen kestävyysraportointistandardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys tunnistaa kyseisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoidut tiedot, ja 29 d artiklan mukaisen tunnisteilla merkitsemistä [koskevan] vaatimuksen noudattaminen kestävyysraportoinnissa, sekä siitä, noudatetaanko asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia;* […]"

([46]) Tilintarkastusdirektiivin 26 a artiklan 1 kohta ja 3 kohdan ensimmäinen alakohta: *"Jäsenvaltioiden on vaadittava, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt suorittavat kestävyysraportoinnin varmentamisen noudattaen varmennusstandardeja, jotka komissio hyväksyy* […]. *Komissio antaa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2026 […] delegoituja säädöksiä, […] säätämällä rajoitettua varmuutta koskevista varmennusstandardeista, joilla vahvistetaan menettelyt, joita tilintarkastajan tai tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisön tai -yhteisöjen on noudatettava tehdäkseen päätelmänsä kestävyysraportoinnin varmentamisesta, myös toimeksiannon suunnittelusta, riskien huomioon ottamisesta ja niihin vastaamisesta sekä kestävyysraportoinnin varmennusraporttiin tai tapauksen mukaan tilintarkastuskertomukseen sisällytettävien päätelmien tyypistä* […]".

([47]) Tilintarkastusdirektiivin 26 a artiklan 3 kohdan toinen alakohta: *"Komissio antaa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2028* […] *delegoituja säädöksiä,* […] *säätämällä kohtuullista varmuutta koskevista varmennusstandardeista, arvioituaan, onko kohtuullisen varmuuden saavuttaminen tilintarkastajille ja yrityksille mahdollista. Jos se on suoritetun arvioinnin tulosten perusteella asianmukaista, kyseisissä delegoiduissa säädöksissä on täsmennettävä päivämäärä, josta alkaen 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon on perustuttava mainittuihin kohtuullista varmuutta koskeviin varmennusstandardeihin perustuvaan kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon."*

([48]) Tilintarkastusdirektiivin 26 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta: *"Jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia niin kauan kuin komissio ei ole hyväksynyt samaa aihetta koskevaa varmennusstandardia."*

([49]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta: *"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisen edun kannalta merkittävät yhteisöt sekä keskisuuret ja suuret yritykset antavat tilinpäätöksensä tarkastettavaksi yhdelle tai useammalle sellaiselle lakisääteiselle tilintarkastajalle tai tilintarkastusyhteisölle, jonka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia direktiivin 2006/43/EY perusteella."*

— muu lakisääteinen tilintarkastaja kuin se, joka tarkastaa tilinpäätöksen (jos jäsenvaltio sen sallii) ([50]);

— riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja (jos jäsenvaltio sen sallii) ([51]).

Jos jäsenvaltio päättää sallia sen, että kestävyysraportointia koskevan varmennuslausunnon antaa riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja, sen on sallittava myös, että lausunnon antaa muu lakisääteinen tilintarkastaja kuin tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja ([52]).

2. **Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla ilmoitettavien kestävyystietojen varmentaminen (tiettyjen kolmansien maiden yritysten kestävyysraportti)**

Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tytäryritysten tai sivuliikkeiden, joihin tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla sovelletaan kestävyysraportointia, on hankittava kestävyysraportistaan varmennuslausunto ([53]). Kolmannen maan emoyritys on vastuussa kestävyysraporttia koskevan varmennuslausunnon hankkimisesta asianomaiselle tytäryritykselle tai sivuliikkeelle ([54]).

Tämän varmennuslausunnon on koskettava sitä, onko kestävyysraportti tilinpäätösdirektiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen, ja sitä, onko kestävyysraportti tilinpäätösdirektiivin 40 b artiklan nojalla hyväksyttyjen ESRS-standardien mukainen.

Varmennuslausunnon on oltava yhden tai useamman sellaisen henkilön tai yhteisön antama, jolla on valtuudet antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto kolmannen maan yritykseen sovellettavan tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla ([55]).

3. **Varmennuspalvelujen tarjoajat: kestävyysvarmennuksen antamisen edellytykset**

Jos lakisääteinen tilintarkastaja tai sellainen tilintarkastusyhteisö, joka on hyväksytty tarkastamaan tilinpäätöksiä jäsenvaltiossa, haluaa saada hyväksynnän kestävyysraportoinnin varmentamiseen, sen on noudatettava kansallisia säädöksiä, joilla tilintarkastusdirektiivissä vahvistetut kestävyysraportoinnin varmentamista koskevat vaatimukset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Vaatimukset koskevat erityisesti koulutusta, ammatillisia tutkintoja, teoriakokeita, käytännön harjoittelua ja jatkuvaa koulutusta. Vaatimusten noudattaminen ei ole pakollista, jos lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö ei varmenna kestävyysraportointia.

Ennen 1. tammikuuta 2026 hyväksyttyjen lakisääteisten tilintarkastajien – jotka on joko hyväksytty ennen 1. tammikuuta 2024 tai joiden osalta hyväksymismenettely oli 1. tammikuuta 2024 kesken – jotka haluavat tehdä myös kestävyysvarmennuksia, ei tarvitse täyttää näitä vaatimuksia, mutta heidän on silti hankittava riittävät tiedot jatkuvan koulutuksen avulla ([56]).

([50]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 3 kohta: *"Jäsenvaltiot voivat sallia, että 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon antaa muu lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuin tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava yksi tai useampi lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö."*

([51]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta: *"*[...] *Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden alueelle sijoittautunut riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon* [...]*."*.

([52]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdan kuudes alakohta: *"Jos jäsenvaltio päättää ensimmäisen alakohdan nojalla sallia riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan antaa 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettu lausunto, sen on myös sallittava 3 kohdassa säädetyn mukaisesti, että kyseisen lausunnon antaa muu lakisääteinen tilintarkastaja kuin tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava yksi tai useampi tilintarkastaja."*

([53]) Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta: *"Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että julkaistaessa 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportti siihen liitetään [...] varmennuslausunto [...]."*

([54]) Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohdan toinen alakohta: *"Jos kolmannen maan yritys ei anna varmennuslausuntoa ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tytäryrityksen tai sivuliikkeen on annettava selvitys, josta käy ilmi, että kolmannen maan yritys ei asettanut tarvittavaa varmennuslausuntoa saataville."*

([55]) Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta: *"Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että julkaistaessa 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportti siihen liitetään sellaisen yhden tai useamman henkilön tai yhteisön antama varmennuslausunto, jolla on valtuudet antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto kolmannen maan yritykseen sovellettavan tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla."*

([56]) Tilintarkastusdirektiivin 14 a artikla.

Riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat voivat varmentaa kestävyysraportoinnin seuraavin edellytyksin, jos jäsenvaltio sen sallii ([57]):

— riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja on akkreditoitu kestävyysraportoinnin varmentamista varten asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti ([58]) ([59]); ja

— riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa toimiville lakisääteisille tilintarkastajille tilintarkastusdirektiivissä säädettyjä, kestävyysraportoinnin varmentamista koskevia vaatimuksia ([60]). Nämä vaatimukset koskevat erityisesti seuraavia: a) koulutus ja tutkinnot; b) jatkuva koulutus; c) laadunvarmistusjärjestelmät; d) ammattietiikka, riippumattomuus, objektiivisuus, luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus; e) nimeäminen ja erottaminen; f) tutkinta ja seuraamukset; g) riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan työn organisointi erityisesti riittävien resurssien ja henkilöstön sekä asiakasrekisterin ja kansioiden ylläpitämisen osalta; ja h) sääntöjenvastaisuuksien ilmoittaminen.

Jäsenvaltion, joka sallii riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittaa kestävyysraportoinnin varmennuspalveluja alueellaan, on 6. tammikuuta 2027 alkaen sallittava, että muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuspalveluja kyseisen jäsenvaltion alueella ([61]).

Kolmansien maiden tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt, jotka antavat kestävyysvarmennuksia kolmanteen maahan sijoittautuneille yrityksille, joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla jäsenvaltiossa, on rekisteröitävä kyseisessä jäsenvaltiossa ([62]).

III JAKSO

USEIN KYSYTTYÄ TILINPÄÄTÖSDIREKTIIVIN 19 A / 29 A ARTIKLAN NOJALLA RAPORTOITAVISTA KESTÄVYYSTIEDOISTA (YKSITTÄISEN YRITYKSEN JA KONSERNIN KESTÄVYYSSELVITYS)

SOVELTAMISALA JA SOVELTAMISPÄIVÄT

1) **Minkä tilivuoden perusteella yrityksen kuuluminen tiettyyn kokoluokkaan määritetään: raportointivuoden tilivuoden vai sitä edeltävän tilivuoden?**

([57]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta.

([58]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

([59]) Tilinpäätösdirektiivin 2 artiklan 20 kohta: ""*riippumattomalla varmennuspalvelujen tarjoajalla" vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettua erityistä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimintaa varten*."

([60]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta: "*Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden alueelle sijoittautunut riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitetun lausunnon, edellyttäen, että kyseiseen riippumattomaan varmennuspalvelujen tarjoajaan sovelletaan vaatimuksia, jotka vastaavat direktiivissä 2006/43/EY säädettyjä, mainitun direktiivin 2 artiklan 22 alakohdassa määriteltyyn kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovellettavia vaatimuksia, erityisesti vaatimuksia, jotka koskevat seuraavia: a) koulutus ja tutkinnot, joilla varmistetaan, että riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat hankkivat tarvittavan asiantuntemuksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta; b) jatkuva koulutus; c) laadunvarmistusjärjestelmät; d) ammattietiikka, riippumattomuus, objektiivisuus, luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus; e) nimeäminen ja erottaminen; f) tutkinta ja seuraamukset; g) riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan työn organisointi erityisesti riittävien resurssien ja henkilöstön sekä asiakasrekisterin ja kansioiden ylläpitämisen osalta; ja h) sääntöjenvastaisuuksien ilmoittaminen*.

([61]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta: "*Jäsenvaltion, joka on käyttänyt 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jäljempänä 'vastaanottava jäsenvaltio', on 6 päivästä tammikuuta 2027 sallittava muuhun kuin vastaanottavaan jäsenvaltioon, jäljempänä 'kotijäsenvaltio', sijoittautuneen riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan suorittaa kestävyysraportoinnin varmentaminen*."

([62]) Tilintarkastusdirektiivin 45 artikla.

Säännöt, joilla määritetään yrityksen koko kestävyysraportointia varten, perustuvat voimassa oleviin tilinpäätösraportointisääntöihin, joita yritykseen sovelletaan sillä perusteella, missä jäsenvaltiossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka ([63]). Nämä säännöt sisältyvät kansallisiin säädöksiin, joilla voimassa oleva tilinpäätösdirektiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

2) **Jos yritys kehittyy tilivuoden aikana niin, että se täyttää eri yritysluokkaan sisällyttämistä koskevat kriteerit, onko sen aloitettava kestävyystietojen raportointi tähän uuteen yritysluokkaan sovellettavien sääntöjen mukaisesti kuluvan tilivuoden osalta vai vasta sen jälkeen, kun kriteerit ovat täyttyneet kahtena peräkkäisenä tilivuotena?**

Säännöt, joilla yrityksen kokoluokka määritetään kestävyysraportointia varten siinä tapauksessa, että yritys kehittyy tilivuoden aikana, perustuvat voimassa oleviin tilinpäätösraportointisääntöihin (ks. myös kysymys 1). Nämä säännöt sisältyvät kansallisiin säädöksiin, joilla voimassa oleva tilinpäätösdirektiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3) **Miten keskimääräinen työntekijämäärä lasketaan yrityksen luokittelemiseksi tilinpäätösdirektiivin nojalla?**

Unionin lainsäädännössä ei ole säädetty keskimääräisen työntekijämäärän laskemisesta yrityksen luokittelemiseksi tilinpäätösdirektiivin nojalla. Jäsenvaltiot ovat kuitenkin saattaneet antaa asiasta kansallisia sääntöjä tai ohjeistusta. Jos kansallisia sääntöjä tai ohjeita ei ole, yritykset voivat käyttää mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen ([64]) 5 artiklaa henkilöstömäärän mittaamisohjeena, jolla keskimääräinen työntekijämäärä voidaan laskea: ”[…] *Henkilöstömäärä vastaa vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, toisin sanoen kyseisessä yrityksessä tai tämän yrityksen lukuun työskennelleiden kokopäiväisten työntekijöiden määrää yhden vuoden aikana. Niiden henkilöiden tekemä työ, jotka eivät ole työskennelleet koko vuotta tai jotka ovat työskennelleet osa-aikaisesti, kestosta riippumatta, ja kausityö lasketaan VTY:n osina. Henkilöstömäärään luetaan a) palkansaajat; b) kyseisen yrityksen lukuun ja sen alaisuudessa työskentelevät henkilöt, jotka rinnastetaan palkansaajiin kansallisen lainsäädännön mukaan; c) yrityksen johtamiseen osallistuvat omistajat; d) yrityksessä säännöllisesti työskentelevät yhtiökumppanit, jotka saavat yritykseltä rahamääräisiä etuja. Oppisopimussuhteessa tai ammatillisessa koulutuksessa olevia opiskelijoita, jotka ovat oppisopimus- tai ammatillista koulutusta koskevassa sopimussuhteessa, ei lueta henkilöstömäärään. Äitiyslomien ja vanhempainlomien kestoa ei oteta huomioon laskennassa.*”

4) **Edellytetäänkö pk-yritysten, joiden siirtokelpoisia arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, raportoivan kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklan nojalla?**

Pk-yritysten, joiden siirtokelpoisia arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, ei edellytetä raportoivan kestävyystietoja tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan nojalla yksittäisen yrityksen tasolla (yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys). Jos ne ovat suuren konsernin ([65]) emoyrityksiä, niiden on kuitenkin raportoitava kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan nojalla konsernin tasolla (konsernin kestävyysselvitys). Tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklaa sovelletaan emoyrityksen koosta riippumatta.

5) **Onko luottolaitosten ja vakuutusyritysten oikeudellisesta muodostaan riippumatta raportoitava kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla?**

([63]) Yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi, sovelletaan avoimuusdirektiivin 2 artiklan 1 kohdan i alakohdassa määritellyn kotijäsenvaltion (jäsenvaltio, jossa yrityksellä on sääntömääräinen kotipaikka, tai jokin niistä jäsenvaltioista, joissa yrityksen arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla) tilinpäätösraportointia koskevia sääntöjä.

([64]) Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

([65]) Määritelty tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 7 alakohdassa.

Kyllä. Tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 3 kohdan mukaan luottolaitokset ([66]) ja vakuutusyritykset ([67]), mukaan lukien osuuskunnat ja keskinäiset yritykset, kuuluvat tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan soveltamisalaan (yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys) oikeudellisesta muodostaan riippumatta, jos ne ovat suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä (mikroyrityksiä lukuun ottamatta), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla. Ne kuuluvat myös tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan (konsernin kestävyysselvitys) soveltamisalaan oikeudellisesta muodostaan riippumatta, jos ne ovat suuren konsernin emoyrityksiä.

Tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisen virkkeen mukaan jäsenvaltiot voivat päättää olla kokonaan tai osittain soveltamatta kestävyysraportointivaatimuksia tiettyihin luottolaitoksiin ([68]).

6) **Ovatko muut rahoituslaitokset kuin vakuutusyritykset ja luottolaitokset velvollisia ilmoittamaan kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan nojalla?**

Kyllä. Muut rahoituslaitokset kuin vakuutusyritykset ja luottolaitokset kuuluvat tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan, jos ne täyttävät molemmat seuraavista vaatimuksista:

— ne ovat yrityksiä, jotka on perustettu tilinpäätösdirektiivin liitteessä I tai II luetelluiksi yrityksiksi ([69]);

— ne ovat joko suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä (mikroyrityksiä lukuun ottamatta), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla (tilinpäätösdirektiivin 19 a artikla), ja/tai suuren konsernin emoyrityksiä (tilinpäätösdirektiivin 29 a artikla).

7) **Jos pienen tai rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen edellytetään tällä hetkellä ilmoittavan ei-taloudellisia tietoja ei-taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin 2014/95/EU nojalla, onko sen jatkettava ei-taloudellisten tietojen raportointia kyseisen direktiivin säännösten mukaisesti, kunnes kestävyysraportointidirektiiviä aletaan soveltaa pieniin tai rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin (eli 1. tammikuuta 2026 tai sen jälkeen alkavista tilivuosista lukien)?**

Kyllä. Kestävyysraportointidirektiivin 5 artiklan 2 kohdan mukaan pienen tai rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen, joka on suuri yritys tai pk-yritys (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), jonka siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, on raportoitava kestävyystiedot ESRS-standardien (tai vaihtoehtoisesti listattujen pk-yritysten ESRS-standardien) mukaisesti tilivuodesta 2026 alkaen. Näin ollen pienen tai rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen, jonka on tällä hetkellä ilmoitettava ei-taloudellisia tietoja tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan (joka on lisätty siihen muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevalla direktiivillä 2014/95/EU ([70])) nojalla (koska se on paitsi luottolaitos myös suuri yritys, jolla on tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana), olisi jatkettava ei-taloudellisten tietojen raportointia muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan direktiivin nojalla, kunnes pieniin tai rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin aletaan soveltaa kestävyysraportointidirektiiviä (ts. tilivuodesta 2026 alkaen).

8) **Jos pieni tai rakenteeltaan yksinkertainen laitos on suuren konsernin emoyhtiö, voiko se hyödyntää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 6 kohdan nojalla vapautusta ja laatia kestävyysraportoinnin listattujen pk-yritysten ESRS-standardien mukaisesti?**

([66]) Määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa.

([67]) Neuvoston direktiivin 91/674/ETY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut.

([68]) Tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan toinen virke: *"Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yhteensovittamistoimenpiteitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohdassa lueteltuihin yrityksiin."*

([69]) Tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 1 kohta: *"1. Tässä direktiivissä säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan niitä yritysmuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka on lueteltu a) liitteessä I, b) liitteessä II, jossa yrityksen kaikki välittömät tai välilliset yhtiömiehet, jotka ovat muutoin henkilökohtaisesti vastuunalaisia, ovat itse asiassa rajoitetusti vastuunalaisia, koska ne ovat yrityksiä, i) jotka kuuluvat liitteessä I lueteltuihin tyyppeihin; tai ii) jotka eivät ole minkään jäsenvaltion lainsäädännön alaisia mutta jotka voidaan oikeudellisen muotonsa osalta rinnastaa liitteessä I lueteltuihin yritysmuotoihin.* […]".

([70]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/95/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 330, 15.11.2014, s. 1).

Jos yritys (koosta tai tyypistä riippumatta, ml. esim. pienet tai rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset) on suuren konsernin emoyritys, sen on tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan nojalla julkaistava konsernin kestävyysselvitys, joka on laadittu ESRS-standardien mukaisesti. Mahdollisuutta käyttää yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksen laatimisessa listattujen pk-yritysten ESRS-standardeja tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 6 kohdan mukaisesti sovelletaan ainoastaan pk-yrityksiin (mikroyrityksiä lukuun ottamatta), joiden arvopapereita on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla, sekä pieniin tai rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin, vakuutusalan kytkösyrityksiin ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin (edellyttäen, että ne ovat joko suuria yrityksiä tai pk-yrityksiä – mikroyrityksiä lukuun ottamatta – joiden arvopapereita on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla. Ks. myös kysymys 10).

9) **Jos pieni tai rakenteeltaan yksinkertainen laitos on suuren konsernin emoyritys, milloin sen on aloitettava kestävyystietojen raportointi?**

Jos pieni tai rakenteeltaan yksinkertainen laitos on suuren konsernin emoyritys, sen on julkaistava konsernin kestävyysraportointi ESRS-standardeja käyttäen joko tilivuodesta 2024 (jos pieni tai rakenteeltaan yksinkertainen laitos on yleisen edun kannalta merkittävä yhteisö, jolla konsernin lukujen perusteella on tilinpäätöspäivänään ollut keskimäärin yli 500 työntekijää tilivuoden aikana) tai tilivuodesta 2025 alkaen (kaikissa muissa tapauksissa).

10) **Jos pieni tai rakenteeltaan yksinkertainen laitos on suuren konsernin emoyritys, mutta sen ei tarvitse laatia konsernitilinpäätöstä, koska kaikki sen tytäryritykset ovat merkitykseltään vähäisiä, onko sen silti laadittava ja julkaistava konsernin kestävyysselvitys?**

Ei. Suurten konsernien emoyrityksiin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklaa. Jos suuren konsernin emoyritys on kuitenkin vapautettu konsernitilinpäätöksen laatimisesta ja julkaisemisesta tilinpäätösdirektiivin 23 artiklan 10 kohdan nojalla (koska sillä on ainoastaan tytäryrityksiä, jotka ovat niin yksittäin kuin yhdessä tarkasteltuna merkitykseltään vähäisiä, tai koska kaikki sen tytäryritykset voidaan tilinpäätösdirektiivin 23 artiklan 9 kohdan nojalla jättää konsernitilinpäätöksen ulkopuolelle), kyseisen emoyrityksen ei tarvitse laatia ja julkaista konsernin kestävyysselvitystä. Jos tällainen emoyritys on kuitenkin itse tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 4 kohdassa määritelty suuri yritys ja kuuluisi näin ollen tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan soveltamisalaan, sen on laadittava ja julkaistava yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan nojalla. Tässä yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksessä on otettava huomioon sen tytäryritykset raportoitaessa arvoketjusta ESRS-standardien mukaisesti.

11) **Onko siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritysten) ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen raportoitava kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla?**

Ei. Yhteissijoitusyritykset ja vaihtoehtoiset sijoitusrahastot on tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 4 kohdan perusteella vapautettu tilinpäätösdirektiivissä säädetystä kestävyystietojen ilmoittamisesta, vaikka nämä rahoitustuotteet kuuluvat tilinpäätösdirektiivin soveltamisalaan ([71]).

12) **Onko yritysten, jotka hoitavat siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) ja vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, raportoitava kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla?**

Tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 4 kohdan tarkoituksena on jättää yhteissijoitusyritykset ja vaihtoehtoiset sijoitusrahastot tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklassa säädettyjen kestävyysraportointivaatimusten ulkopuolelle.

Yhteissijoitusyrityksiä ja vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja hoitavat yritykset kuuluvat kuitenkin tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklassa säädettyjen kestävyysraportointivelvoitteiden soveltamisalaan, jos ne täyttävät tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetyt oikeudellista muotoa koskevat edellytykset ja tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklassa säädetyt yrityksen kokoa koskevat vaatimukset.

([71]) Tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 4 kohta: "*Jäljempänä 19 a, 29 a ja 29 d artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088* [SFDR-asetuksen] *2 artiklan 12 alakohdan b* [yhteissijoitusyritykset] *ja f* [vaihtoehtoiset sijoitusrahastot] *alakohdassa tarkoitettuihin rahoitustuotteisiin*".

13) **Edellytetäänkö pörssilistattujen rahastojen (ETF) ja kiinteistösijoitusrahastojen (REIT) raportoivan kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla?**

Koska pörssilistatut rahastot ovat rahoitustuotteita, jotka on perustettu yhteissijoitusyrityksiksi tai vaihtoehtoisiksi sijoitusrahastoiksi, niihin sovelletaan samaa vapautusta kuin yhteissijoitusyrityksiin ja vaihtoehtoisiin sijoitusrahastoihin (ks. kysymys 11). Listattuihin kiinteistösijoitusrahastoihin sovelletaan samaa poikkeusta kuin vaihtoehtoisiin sijoitusrahastoihin siltä osin kuin ne täyttävät direktiivin 2011/61/EU ([72]) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset sille, että ne voidaan katsoa vaihtoehtoisiksi sijoitusrahastoiksi (ks. kysymys 11).

14) **Edellytetäänkö eläkerahastojen raportoivan kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla?**

Jos eläkerahaston yritysmuoto on jokin tilinpäätösdirektiivin ([73]) liitteessä I tai II luetelluista ja se kuuluu tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan, sen on sisällytettävä toimintakertomukseensa kestävyysselvitys. Toisin kuin yhteissijoitusyritykset tai vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, eläkerahastot eivät kuulu tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 4 kohdassa säädetyn kestävyysraportointivaatimusten ulkopuolelle jättämisen piiriin.

15) **Onko EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijan toimintakertomuksessaan julkaisemaa kestävyysselvitystä pidettävä avoimuusdirektiivin 2 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettuina ”säänneltyinä tietoina”?**

Kyllä. Avoimuusdirektiivin 2 artiklan 1 kohdan k alakohdan määritelmän mukaan säännellyillä tiedoilla tarkoitetaan muun muassa *”kaikkia tietoja, jotka liikkeeseenlaskijan tai muun henkilön, joka on hakenut liikkeeseenlaskijan suostumuksetta arvopaperien ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on julkistettava tämän direktiivin* [eli avoimuusdirektiivin] [...] *mukaisesti* [...]”. Avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että liikkeeseenlaskijat julkistavat kestävyysselvityksen, jota näin ollen on pidettävä ”säänneltyinä tietoina”.

16) **Mitkä yritykset voivat tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 7 kohdan nojalla päättää olla soveltamatta kestävyystietojen raportointivelvollisuutta tilivuosilta, jotka alkavat ennen 1. tammikuuta 2028?**

Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 7 kohdan perusteella pk-yritykset (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, voivat tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan nojalla päättää olla raportoimatta kestävyystietoja tilivuosilta, jotka alkavat ennen 1. tammikuuta 2028 (esim. tilivuosilta 2026 ja 2027). Tällöin pk-yrityksen on kuitenkin ilmoitettava lyhyesti toimintakertomuksessaan, miksi kestävyysraportointia ei toteutettu.

Tätä mahdollisuutta sovelletaan myös pieniin tai rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin edellyttäen, että ne ovat pk-yrityksiä (mikroyrityksiä lukuun ottamatta), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla.

VAPAUTUSSÄÄNNÖT

17) **Jos emoyritys raportoi kestävyystiedot tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan nojalla konsernin tasolla (konsernin kestävyysselvitys), onko sen ilmoitettava konsernin toimintakertomuksessa tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla tiedot tärkeimmistä tulosindikaattoreista?**

([72]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

([73]) Tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 1 kohta.

Ei. Tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ([74]), jossa säädetään yksittäisen yrityksen toimintakertomuksesta, edellytetään, että tiedot tärkeimmistä tulosindikaattoreista esitetään yksittäisen yrityksen toimintakertomuksessa. Tilinpäätösdirektiivin 29 artiklan 1 kohdassa ([75]), jossa säädetään konsernin toimintakertomuksesta, edellytetään, että konsernin toimintakertomuksessa esitetään vähintään tilinpäätösdirektiivin 19 ja 20 artiklassa vaaditut tiedot. Koska tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan 7 kohdassa ([76]) vapautetaan yritykset julkistamasta tärkeimpiä tulosindikaattoreita koskevia tietoja yksittäisen yrityksen toimintakertomuksessa (kuten tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytetään), jos ne ovat noudattaneet 29 a artiklan 1–5 kohtaa, ja koska 29 artiklan 1 kohdan mukaisen konsernin toimintakertomuksen on sisällettävä myös 19 artiklan 1 kohdassa vaaditut tiedot, vapautusta sovelletaan myös 29 a artiklan mukaiseen konsernin toimintakertomukseen.

18) **Jos pk-yritys, jonka arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, päättää laatia ja julkaista tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklassa tarkoitetun konsernin kestävyysselvityksen vapaaehtoisesti, onko se vapautettu tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklassa tarkoitetun yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksen laatimisesta ja julkaisemisesta?**

Kyllä. Pk-yritys, jonka arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla ja joka julkaisee tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklassa tarkoitetun konsernin kestävyysselvityksen vapaaehtoisesti, vapautetaan velvollisuudesta laatia ja julkaista tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklassa tarkoitettu yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys edellyttäen, että konsernin kestävyysselvitys on laadittu ESRS-standardeja noudattaen.

19) **Millä edellytyksillä tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluva tytäryritys voidaan vapauttaa kestävyystietojen ilmoittamisesta tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklan nojalla (kestävyysselvitys)?**

Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan ja 29 a artiklan 8 kohdan mukaan yritys, joka on tytäryritys, vapautetaan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 1–4 kohdassa (tai, jos tytäryritys on itse suuren konsernin väliyhtiönä toimiva emoyritys, tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan 1–5 kohdassa) asetetuista velvoitteista, jos tällainen yritys ja sen tytäryritykset sisällytetään tilinpäätösdirektiivin 29 ja 29 a artiklan mukaisesti laadittuun emoyrityksen konsernin toimintakertomukseen (tai kolmannen maan emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin, joka toteutetaan ESRS-standardeja noudattaen tai vastaavalla tavalla).

Tähän vapautukseen sovelletaan kaikkia tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa (tai, jos tytäryritys on itse suuren konsernin väliyhtiönä toimiva emoyritys, tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa) lueteltuja edellytyksiä. Vapautetun yrityksen toimintakertomuksen on sisällettävä erityisesti seuraavat tiedot: konsernitasolla tiedot raportoivan emoyrityksen nimi ja sääntömääräinen kotipaikka; linkki (linkit) emoyrityksen konsernin toimintakertomukseen tai konsernin kestävyysraportointiin; ja tieto siitä, että yritys on vapautettu velvoitteesta julkistaa yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (tai konsernin kestävyysselvitys, jos tytäryritys on itse suuren konsernin väliyhtiönä toimiva emoyritys). Jos emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, sen konsernin kestävyysraportointi ja varmennuslausunto on julkaistava sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka

([74]) Tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta: *"Analyysin on sisällettävä yrityksen kehityksen, tuloksen tai tilanteen ymmärtämisen edellyttämässä laajuudessa tärkeimmät sekä taloudelliset että tarvittaessa muut kuin taloudelliset tulosindikaattorit, jotka ovat merkityksellisiä yrityksen liiketoiminnalle, mukaan luettuina tiedot ympäristöä ja työntekijöitä koskevista seikoista. Toimintakertomuksessa esitettävään analyysiin on tarvittaessa sisällytettävä tietoa ja lisäselvityksiä vuositilinpäätöksessä esitetyistä luvuista."*

([75]) Tilinpäätösdirektiivin 29 artiklan 1 kohta: *"Konsernin toimintakertomuksessa on tämän direktiivin muissa säännöksissä vaadittujen tietojen lisäksi esitettävä vähintään 19 ja 20 artiklassa vaaditut tiedot ottaen huomioon keskeiset mukautukset, jotka ovat tarpeen otettaessa huomioon konsernin toimintakertomuksen erityispiirteet toimintakertomukseen verrattuna, tavalla, joka helpottaa konsernitilinpäätökseen yhdisteltävien yritysten tilanteen arviointia kokonaisuutena."*

([76]) Tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan 7 kohta: *"Tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävän emoyrityksen katsotaan noudattaneen 19 artiklan 1 kohdassa ja 19 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia"*.

alainen tytäryritys on, ja luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa säädetyt tiedot (jotka kattavat tytäryrityksen harjoittaman toiminnan) on sisällytettävä joko tytäryrityksen toimintakertomukseen tai kolmannen maan emoyrityksen toteuttamaan konsernin kestävyysraportointiin.

Jos jäsenvaltio edellyttää, että emoyrityksen konsernin toimintakertomuksesta tai konsernin kestävyysraportoinnista toimitetaan käännös, tällaisen käännöksen tulisi olla joko oikeaksi todistettu (esimerkiksi kääntäjän tai asianomaisen jäsenvaltion käännösten oikeaksi todistamisesta vastaavan viranomaisen toimesta) tai siihen olisi sisällyttävä maininta siitä, että sitä ei ole todistettu oikeaksi.

Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 10 kohdan ja 29 a artiklan 9 kohdan mukaan vapautusta ei voida soveltaa suuriin yrityksiin, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, silloinkaan kun ne ovat pieniä tai rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä tai kolmansien maiden yrityksiä.

20) **Jotta tytäryritys voidaan vapauttaa oman kestävyysselvityksensä julkaisemisesta, onko emoyrityksen konsernin toimintakertomus ja konsolidoitu kestävyysraportointi täytynyt olla jo julkaistu silloin, kun tytäryritys julkaisee oman toimintakertomuksensa?**

Ei. Jotta tytäryritys voidaan vapauttaa oman kestävyysselvityksensä julkaisemisesta tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan tai 29 a artiklan 8 kohdan mukaisesti, tytäryrityksen julkaisemassa toimintakertomuksessa on oltava linkki emoyrityksen konsernin toimintakertomukseen tai konsernin kestävyysraportointiin ([77]). Jos kyseinen konsernin toimintakertomus tai konsernin kestävyysraportointi ei ole vielä saatavilla tytäryrityksen toimintakertomuksen julkaisuajankohtana, vapautusta hakeva tytäryritys voi viitata toimintakertomuksessaan yleiseen linkkiin, jonka kautta asiakirjat ovat tulevaisuudessa saatavilla. Voidaan esimerkiksi toimia niin, että emoyritys antaa unionissa toimivalle tytäryritykselle ilmoituksen, jossa se takaa tytäryrityksen antamat sitoumukset, ja kyseinen ilmoitus julkaistaan yhdessä tytäryrityksen toimintakertomuksen kanssa sen jäsenvaltion asettamassa määräajassa.

21) **Jotta tytäryritys voidaan vapauttaa oman kestävyysselvityksensä julkaisemisesta, täytyykö emoyrityksen konsernin toimintakertomuksen tai konsernin kestävyysraportoinnin olla saatavilla sen jäsenvaltion hyväksymällä kielellä, jonka kansallisen lainsäädännön alainen tytäryritys on?**

Jäsenvaltio, jonka kansallisen lainsäädännön alainen tytäryritys on, voi edellyttää, että emoyrityksen konsernin toimintakertomus (tai tapauksen mukaan emoyrityksen konsernin kestävyysraportointi) julkaistaan jollakin kyseisen jäsenvaltion hyväksymällä kielellä ja että toimitetaan tarvittavat käännökset tälle kielelle. Näiden vaatimusten on tässä tapauksessa täytyttävä, jotta tytäryritys voidaan vapauttaa oman kestävyysselvityksensä julkaisemisesta ([78]).

22) **Miten vapautuksen saaneen tytäryrityksen tulisi ilmoittaa, että se on saanut vapautuksen?**

([77]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ii alakohta ja 29 a artiklan 8 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ii alakohta: "*hyperlinkit tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun emoyrityksen konsernin toimintakertomukseen tai tapauksen mukaan emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin sekä tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettuun varmennuslausuntoon tai tämän alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun varmennuslausuntoon*".

([78]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan kolmas alakohta ja 29 a artiklan 8 kohdan kolmas alakohta.

Vapautuksen saaneen tytäryrityksen on tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan ja 29 a artiklan 8 kohdan nojalla sisällytettävä toimintakertomukseensa tieto siitä, että se on vapautettu velvoitteesta julkaista yksittäisen yrityksen kestävyysselvitys (tai konsernin kestävyysselvitys, jos tytäryritys on itse suuren konsernin väliyhtiönä toimiva emoyritys) ([79]).

23) **Tulisiko vapautuksen saaneen tytäryrityksen toimintakertomuksen olla tietyssä julkaisumuodossa?**

Jos tytäryritys hyödyntää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdassa tai 29 a artiklan 8 kohdassa säädettyä vapautusta, sovelletaan toimintakertomuksen julkaisemista koskevia yleisiä sääntöjä, joihin kuuluu velvollisuus toimittaa toimintakertomus kansalliseen kaupparekisteriin tilinpäätösdirektiivin 30 artiklan nojalla, luettuna yhdessä yhtiöoikeusdirektiivin I osaston III luvun säännösten kanssa. Tilinpäätösdirektiivin 29 d artiklassa säädettyjä kestävyysraportoinnin digitaalisuutta koskevia vaatimuksia ei sovelleta. Jos tytäryrityksen, joka hyödyntää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdassa tai 29 a artiklan 8 kohdassa säädettyä vapautusta, siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, sen on noudatettava myös avoimuusdirektiivin 4 artiklassa asetettuja yleisiä vaatimuksia, jotka koskevat toimintakertomuksen julkaisemista vuositilinpäätöksessä (eli käytettävä delegoidulla ESEF-asetuksella perustettua eurooppalaista yhtenäistä sähköistä raportointimuotoa (ESEF) ja julkaistava vuositilinpäätös neljän kuukauden kuluessa tilivuoden päättymisestä).

24) **Voivatko suuret yritykset, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, hyödyntää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan ja 29 a artiklan 8 kohdan nojalla vapautuksia?**

Eivät. Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 10 kohdan ja 29 a artiklan 9 kohdan mukaan suuria yrityksiä, joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, ei voida vapauttaa kestävyystietojen raportoimisesta, silloinkaan kun ne ovat pieniä tai rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä tai kolmansien maiden yrityksiä. Niiden on näin ollen raportoitava kestävyystiedot avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohdan ja tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan nojalla.

25) **Miten yritys voi täyttää velvoitteen laatia ja julkistaa yksittäisen yrityksen tai konsernin kestävyysselvitys siinä tapauksessa, että sen ei edellytetä laativan ja julkaisevan yksittäisen yrityksen tai konsernin toimintakertomusta?**

Yritys, jonka on raportoitava kestävyystiedot mutta jonka ei edellytetä laativan ja julkaisevan yksittäisen yrityksen tai konsernin toimintakertomusta, voi julkaista yksittäisen yrityksen tai konsernin kestävyysselvityksen erillisessä asiakirjassa. Tätä periaatetta sovelletaan myös kolmannen maan emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin, jotta sen tytäryritykset voivat saada vapautuksen tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan ja 29 a artiklan 8 kohdan nojalla.

Kyseisen erillisen asiakirjan, joka sisältää yksittäisen yrityksen tai konsernin kestävyysselvityksen, on kuitenkin oltava tilinpäätösdirektiivin 29 d artiklassa säädettyjen muotoa ja tunnisteilla merkitsemistä koskevien vaatimusten mukainen ([80]).

26) **Miten yritys voi täyttää velvoitteen laatia ja julkaista konsernin kestävyysselvitys siinä tapauksessa, että se on saanut vapautuksen konsernin vuositilinpäätöksen laatimisesta?**

([79]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan toisen alakohdan a alakohdan iii alakohta ja 29 a artiklan 8 kohdan toisen alakohdan a alakohdan iii alakohta: "*tieto siitä, että yritys on vapautettu tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista*".

([80]) Tilinpäätösdirektiivin 29 d artikla: "*1. Yritysten, joihin sovelletaan tämän direktiivin 19 a artiklan vaatimuksia, on laadittava toimintakertomuksensa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa. 2. Emoyritysten, joihin sovelletaan 29 a artiklan vaatimuksia, on laadittava konsernin toimintakertomuksensa delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklassa määritetyssä sähköisessä raportointimuodossa sekä merkittävä kestävyysraportointinsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan mukaisesti annettavat tiedot, tunnisteilla noudattaen mainitussa delegoidussa asetuksessa määritettyä sähköistä raportointimuotoa.*"

Yrityksen, jonka on laadittava ja julkaistava konsernin kestävyysselvitys mutta ei vastaavaa konsernitilinpäätöstä, on sisällytettävä konsernin kestävyysselvitykseen taloudelliset tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin ja kestävyysseikkojen vaikutukset yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan ([81]).

ESRS-STANDARDIT

27) **Mitä eurooppalaisia kestävyysraportointistandardeja (ESRS) yritysten on käytettävä laatiessaan kestävyystietoja tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla?**

Kaikkien tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten on oletusarvoisesti käytettävä tilinpäätösdirektiivin 29 b artiklan nojalla hyväksyttyjä eurooppalaisia kestävyysraportointistandardeja (ESRS). Euroopan komissio hyväksyi ensimmäisen ESRS-standardien kokonaisuuden 31. heinäkuuta 2023 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2023/2772.

Laatiessaan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan nojalla yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksen pk-yritykset (mikroyritykset pois lukien), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, sekä pienet tai rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset, vakuutusalan kytkösyritykset ja jälleenvakuutusalan kytkösyritykset voivat vaihtoehtoisesti käyttää oikeasuhteisia ESRS-standardeja, jotka hyväksytään tilinpäätösdirektiivin 29 c artiklan nojalla (listattujen pk-yritysten ESRS-standardit). Ks. myös kysymys 28.

28) **Mitkä yritykset voivat laatiessaan yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksensä käyttää listattujen pk-yritysten ESRS-standardeja vaihtoehtona tilinpäätösdirektiivin 29 b artiklan nojalla hyväksytyille ESRS-standardeille?**

Yritykset, jotka voivat käyttää listattujen pk-yritysten ESRS-standardeja, kun ne laativat yksittäisen yrityksen kestävyysselvityksensä, ovat seuraavat:

— pk-yritykset (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla;

— pienet tai rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset ([82]) edellyttäen, että ne ovat joko i) suuria yrityksiä; tai ii) pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla;

([81]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 3 kohdan kolmas alakohta ja 29 a artiklan 3 kohdan kolmas alakohta: ”*Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällyttävä myös tietoa ja lisäselvityksiä toimintakertomukseen 19 artiklan mukaisesti sisältyvistä muista tiedoista ja vuositilinpäätöksessä esitetyistä luvuista.*” *”Tapauksen mukaan”* viittaa tilanteisiin, joissa yritys ei laadi eikä julkaise tilinpäätöstä.

([82]) Tarkoittaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdan määritelmän mukaan ”laitosta, joka täyttää kaikki seuraavat ehdot: a) se ei ole suuri laitos; b) sen varojen kokonaisarvo on yksittäisenä laitoksena tai tilanteen mukaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti konsolidoinnin perusteella keskimäärin enintään 5 miljardia euroa kuluvaa vuotuista raportointikautta edeltävällä neljän vuoden jaksolla. Jäsenvaltiot voivat alentaa tätä kynnysarvoa; c) siihen ei sovelleta velvoitteita tai siihen sovelletaan elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelua koskevia yksinkertaistettuja velvoitteita direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisesti; d) sen kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta luokitellaan 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti pieneksi; e) sen kaupankäyntitarkoituksessa pidettyjen johdannaispositioiden kokonaisarvo on enintään 2 prosenttia kaikista taseeseen sisältyvistä ja taseen ulkopuolista omaisuuseristä sekä kaikkien johdannaispositioiden kokonaisarvo on enintään 5 prosenttia, kun molemmat lasketaan 273 a artiklan 3 kohdan mukaisesti; f) yli 75 prosenttia sen konsolidoiduista kokonaisvaroista ja -veloista, lukuun ottamatta ryhmänsisäisiä vastuita kummassakin tapauksessa, liittyy toimiin Euroopan talousalueella sijaitsevien vastapuolten kanssa; g) se ei käytä sisäisiä malleja tämän asetuksen mukaisten vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi, lukuun ottamatta tytäryrityksiä, jotka käyttävät ryhmätasolla kehitettyjä sisäisiä malleja edellyttäen, että ryhmä kuuluu 433 a tai 433 c artiklassa säädettyjen julkistamisvaatimusten piiriin konsolidoinnin perusteella; h) se ei ole ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle vastustavansa luokittelua pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi laitokseksi; i) toimivaltainen viranomainen ei ole päättänyt, että laitosta ei pidä sen kokoa, sidoksia, monitahoisuutta tai riskiprofiilia koskevan analyysin perusteella arvioida pieneksi ja rakenteeltaan yksinkertaiseksi laitokseksi”. Nämä laitokset voivat kuulua suurten yritysten määritelmän piiriin, jos ne täyttävät tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan 7 kohdassa säädetyt kynnysarvot.

— vakuutusalan kytkösyritykset ([83])edellyttäen, että ne ovat joko i) suuria yrityksiä; tai ii) pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla; ja

— jälleenvakuutusalan kytkösyritykset ([84])edellyttäen, että ne ovat joko i) suuria yrityksiä; tai ii) pk-yrityksiä (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla.

ARVOKETJU

29) **ESRS-standardeissa edellytetään, että yritykset käyttävät estimaatteja, jos ne eivät kohtuulliset toimet toteutettuaan voi saada kaikkia tarvittavia arvoketjutietoja (ESRS 1, Yleiset vaatimukset, 69 kohta). Mitä pidetään ”kohtuullisina toimina”?**

”Kohtuullisten toimien” käsitettä käytetään määritettäessä, milloin yrityksen on raportoitava estimaatti arvoketjun tiedoista sen sijaan, että se raportoi arvoketjunsa toimijoilta kerätyt tiedot.

ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 65 kohdan mukaan kestävyysselvitykseen on tarkoitus sisällyttää arvoketjua koskevat tiedot. Siinä säädetään, että *”yrityksen on annettava olennaiset arvoketjua koskevat tiedot, jos se on tarpeen, jotta a) kestävyyslausuntojen käyttäjillä on mahdollisuus ymmärtää yrityksen olennaiset vaikutukset, riskit ja mahdollisuudet; ja/tai b) voidaan tuottaa tietokokonaisuuksia, jotka vastaavat tietojen laadullisia ominaisuuksia (ks. tämän standardin lisäys B)*”.

ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 68 kohdassa todetaan seuraavaa: *”Yrityksen kyky saada tarvittavat tiedot alku- ja loppupään arvoketjusta voi vaihdella eri tekijöiden mukaan (esim. yrityksen sopimusjärjestelyt, sen määräysvallan taso, jota se käyttää konsolidointiin kuulumattomassa toiminnassa, ja yrityksen ostovoima). Jos yrityksellä ei ole valmiutta valvoa alku- ja/tai loppupään arvoketjunsa toimintaa ja liikesuhteitaan, arvoketjua koskevien tietojen hankkiminen voi olla haastavampaa.”*

ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 69 kohdassa todetaan seuraavaa: *”On tilanteita, joissa yrityksen on kohtuulliset toimet toteutettuaan mahdotonta kerätä 63 kohdassa edellytetyt tiedot alku- ja loppupään arvoketjustaan. Tällöin yrityksen on estimoitava raportoitavat tiedot sen alku- ja loppupään arvoketjusta käyttämällä kaikkia kohtuullisia ja perusteltavissa olevia tietoja, kuten alakohtaisia keskiarvotietoja ja muita korvaavia indikaattoreita.”*

ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 70 kohdassa todetaan, että arvoketjua koskevien tietojen hankkiminen voi olla haastavaa, jos arvoketjun asianomainen toimija on pk-yritys tai muu yritys, johon itseensä ei sovelleta yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin raportointivaatimuksia.

ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 71 kohdassa tehdään ero toimintaperiaatteita, toimia ja tavoitteita koskevan raportoinnin ja mittareita koskevan raportoinnin välillä. Toimintaperiaatteiden, toimien ja tavoitteiden osalta siinä todetaan, että yrityksen on raportoitava arvoketjua koskevat tiedot *”siltä osin kuin kyseiset toimintaperiaatteet, toimet ja tavoitteet koskevat arvoketjun toimijoita*”. Mittareiden osalta siinä todetaan, että *”monissa tapauksissa, erityisesti sellaisissa ympäristöasioissa, joiden osalta on käytettävissä korvaavia indikaattoreita, yritys saattaa pystyä noudattamaan raportointivaatimuksia keräämättä tietoja alku- ja loppupään arvoketjunsa toimijoilta ja erityisesti pk-yrityksiltä esimerkiksi laskiessaan yrityksen scope 3 -kasvihuonekaasupäästöjä*”.

Artiklan 72 kohdassa selvennetään seuraavasti: *”Alakohtaisia keskiarvotietoja tai muita vastaavia indikaattoreita käyttäen tehtyjen estimaattien sisällyttäminen ei saa johtaa tietoihin, jotka eivät olen tietojen laadullisten ominaisuuksien mukaisia (ks. tämän standardin 2 luku ja 7.2 jakso Estimoinnissa käytetyt lähteet ja tuloksen epävarmuus).”*

([83]) Määritelty direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 2 alakohdassa.
([84]) Määritelty direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 5 alakohdassa.

Yrityksen olisi määritettävä ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 69 kohdassa tarkoitetut kohtuulliset toimet ottaen huomioon itseään koskevat tosiseikat ja olosuhteet sekä ulkoisen toimintaympäristönsä olosuhteet. Se, mitä ovat kohtuulliset toimet, voi siis vaihdella yrityksestä toiseen.

On odotettavissa, että estimaattien käyttö on yleisempää raportointivaatimusten ensimmäisinä soveltamisvuosina ja että niiden käyttö vähenee, kun yritysten ja niiden arvoketjujen toimijoiden kyky jakaa kestävyystietoja aikanaan paranee.

Yrityksen tulisi kaikissa tapauksissa pohtia, onko todennäköistä, että estimaattien käyttö vaikuttaa raportoitujen tietojen laatuun. Estimaattien käyttö voi joissakin olosuhteissa parantaa raportoitujen tietojen laatua, esimerkiksi jos se auttaa varmistamaan, että vaikutuksia, riskejä ja mahdollisuuksia koskevat tiedot ovat neutraaleja, tai jos kerätyt tiedot eivät olisi riittävän luotettavia. Näissä olosuhteissa estimaatteja käyttämällä voidaan antaa todenmukaisempi kuva niistä ilmiöistä, joita tietojen väitetään kuvaavan, ja näin ollen on todennäköisempää, että raportoiva yritys käyttää estimaatteja. Muissa olosuhteissa estimaattien käyttö voi heikentää raportoitujen tietojen laatua, esimerkiksi jos se johtaa epätarkempiin ja/tai epätäydellisempiin tietoihin ja sitä kautta vähemmän todenmukaiseen kuvaan ilmiöistä, joita niiden väitetään kuvaavan.

Kun kohtuullisten toimien määrittämiseksi otetaan huomioon yritystä koskevat tosiseikat ja olosuhteet sekä sen ulkoisen toimintaympäristön olosuhteet, seuraavat kriteerit voivat olla hyödyllinen ohjenuora. Mikä tahansa näistä kriteereistä voi yksinään riittää sen määrittämiseen, että kohtuullisia toimia on toteutettu, tai kriteerejä voidaan soveltaa erilaisina yhdistelminä.

— **Raportoivan yrityksen koko ja resurssit suhteessa sen arvoketjun laajuuteen ja monimutkaisuuteen**. Sitä, mitä pidetään kohtuullisina toimina suurelle yritykselle, jolla on runsaasti resursseja, ei ehkä voida pitää kohtuullisena pienelle yritykselle, jolla on yleensä vähemmän resursseja. Raportoivan yrityksen kokoa ja resursseja tulisi tarkastella myös suhteessa sen arvoketjun laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Esimerkiksi sitä, mitä pidetään kohtuullisina toimina suurelle yritykselle, jolla on suuri määrä toimittajia useille eri tuotteille ja/tai jonka toimitusketjut koostuvat monista tasoista, voidaan pitää kohtuuttomana pienemmälle yritykselle, jonka arvoketju on yhtä monimutkainen.

— **Raportoivan yrityksen tekninen valmius kerätä arvoketjutietoja**. Esimerkiksi sitä, mitä pidetään kohtuullisina toimina erittäin suurelle yritykselle, jolla on runsaasti aiempaa kokemusta kestävyystietojen keräämisestä arvoketjunsa toimijoilta, ei ehkä pidetä kohtuullisena, jos kyseessä on pienempi yritys, jolla ei ole tällaista aiempaa kokemusta. Yritysten teknisen valmiuden kerätä arvoketjutietoja odotetaan aikanaan paranevan.

— **Arvoketjutietojen hankkimis- ja jakamisvälineiden saatavuus**. Siihen, mitä pidetään kohtuullisina toimina, voi vaikuttaa tehokkaiden ja yleisesti käytettyjen välineiden – myös digitaalisten välineiden – saatavuus arvoketjua koskevien tietojen jakamiseksi yritysten välillä. Tällaisia välineitä on ESRS-standardien ensimmäisinä soveltamisvuosina todennäköisesti vain vähän, mutta tilanteen pitäisi aikanaan parantua muun muassa EFRAGin (VSME) parhaillaan kehittämien pk-yrityksiä koskevien vapaaehtoisten kestävyysraportointistandardien (VSME) ansiosta. Tämä tarkoittaa sitä, että yritykset turvautuvat estimaatteihin todennäköisemmin ESRS-standardien soveltamisen ensimmäisinä vuosina kuin myöhemmillä raportointikausilla.

— **Arvoketjun toimijan koko ja resurssit**. Siihen, mitä pidetään kohtuullisina toimina, voivat vaikuttaa sen arvoketjun toimijan koko ja resurssit, jolta tietoja odotetaan. Etenkään pk-yrityksillä ei välttämättä ole tarvittavia resursseja toimittaa helposti ja nopeasti tietoja, jotka voivat kiinnostaa raportoivaa yritystä, mikä puolestaan vaikeuttaa raportoivan yrityksen tarvitsemien arvoketjutietojen keräämistä pk-yrityksiltä. Jos arvoketjun toimija on pk-yritys, raportoiva yritys käyttää todennäköisemmin estimaatteja. Raportoivan yrityksen toteuttamat kohtuulliset toimet eivät saa johtaa siihen, että arvoketjun toimijan odotetaan toteuttavan kohtuuttomia toimia.

— **Arvoketjun toimijan tekninen valmius**. Siihen, mitä pidetään kohtuullisina toimina, voi vaikuttaa sen arvoketjun toimijan tekninen valmius, jolta kestävyystietoja odotetaan. Arvoketjun toimijoiden teknisen valmiuden odotetaan aikanaan paranevan, mikä tarkoittaa sitä, että yritykset turvautuvat estimaatteihin todennäköisemmin ESRS-standardien soveltamisen ensimmäisinä vuosina kuin myöhemmillä raportointikausilla.

— **Vaikutusvallan ja ostovoiman taso**. Siihen, mitä pidetään kohtuullisina toimina, voivat vaikuttaa raportoivan yrityksen määräysvalta arvoketjun toimijaan ja raportoivan yrityksen suhteellinen ostovoima muihin yrityksiin verrattuna. Esimerkiksi tietojen hankkiminen arvoketjuun kuuluvalta toimijalta, joka on osittain raportoivan yrityksen omistuksessa tai jonka liikevaihdosta suuri osa muodostuu myynnistä raportoivalle yritykselle, saattaa vaatia vähemmän toimia. Tämä tarkoittaa sitä, että yritykset turvautuvat todennäköisemmin estimaatteihin sellaisten arvoketjun toimijoiden osalta, jotka eivät ole osittain niiden omistuksessa tai joiden liikevaihdosta niiden osuus on pieni.

— **Vaikutusvallan tasoon liittyvä toimijan ”läheisyys” arvoketjussa**. Arvoketjun toimijan ”läheisyys” raportoivaan yritykseen nähden voi olla huomioon otettava seikka määritettäessä, mitä pidetään kohtuullisina toimina, koska tietojen saaminen ensimmäisen tason toimittajalta tai suoralta asiakkaalta vaatii yleensä vähemmän toimia kuin tietojen saaminen muilta arvoketjun toimijoilta. Tämä tarkoittaa sitä, että yritykset turvautuvat todennäköisemmin estimaatteihin sellaisten arvoketjun toimijoiden osalta, jotka eivät ole ensimmäisen tason toimittajia tai suoria asiakkaita.

30) **Mitä pk-yrityksellä on odotettavissa kestävyystietoja koskevien pyyntöjen suhteen kestävyysraportointidirektiivin ja ESRS-standardien seurauksena?**

ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 132 ja 133 kohdassa vahvistetaan siirtymäsäännökset, joilla rajoitetaan arvoketjutietoja, jotka kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten on raportoitava ja/tai kerättävä arvoketjunsa toimijoilta kolmen ensimmäisen vuoden aikana ([85]). Siihen, missä määrin yritykset pyytävät pk-yrityksiä toimittamaan kestävyystietoja kestävyysraportointidirektiivin ja ESRS-standardien seurauksena, vaikuttaa voimakkaasti kolmen ensimmäisen noudattamisvuoden aikana se, hyödyntävätkö kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvat yritykset arvoketjusta raportointia koskevia siirtymäsäännöksiä.

Sen estämättä, mitä edellä mainituissa siirtymäsäännöksissä säädetään, pk-yritykset voivat odottaa, että yritykset, jotka kuuluvat kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan, toteuttavat ”kohtuullisia toimia” kerätäkseen arvoketjujensa toimijoilta tiedot, joita ne tarvitsevat noudattaakseen ESRS-standardeja. Kuten edelliseen kysymykseen annetussa vastauksessa todetaan, arvoketjun toimijan koko ja resurssit, tekninen valmius ja läheisyys kuuluvat kriteereihin, joita voidaan käyttää määritettäessä, mitkä ovat ”kohtuullisia toimia”. Sen vuoksi pienempiin pk-yrityksiin, 1) jotka eivät ole ilmoittaneet vapaaehtoisesti kestävyystietoja, 2) joihin ei liity vakavia kielteisiä vaikutuksia ja 3) jotka eivät ole kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten ensimmäisen tason toimittajia tai asiakkaita, pitäisi ainakin raportointivaatimusten ensimmäisinä soveltamisvuosina kohdistua vähemmän kestävyystietoja ja niiden jakamista koskevia odotuksia. Suurempiin pk-yrityksiin, jotka ovat aiemmin ilmoittaneet kestävyystietoja (esimerkiksi siksi, että ne soveltavat EMAS-järjestelmää tai muita ympäristö- tai kestävyyssertifiointi- tai raportointijärjestelmiä), ja pk-yrityksiin, jotka ovat kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten ensimmäisen tason toimittajia tai asiakkaita, voi kohdistua enemmän kestävyystietoja ja niiden jakamista koskevia odotuksia.

([85]) ESRS 1 -standardin 132 kohta: ”*Jos niinä kolmena ensimmäisenä vuonna, joina yritys käyttää ESRS-raportointia, sen alku- ja loppupään arvoketjua koskevat tarvittavat tiedot eivät ole kokonaisuudessaan saatavilla, yrityksen on tuotava esiin, millä tavoin se on pyrkinyt hankkimaan tarvittavat tiedot alku- ja loppupään arvoketjustaan, mistä syistä kaikkia tarvittavia tietoja ei voitu saada ja miten se suunnittelee hankkivansa tarvittavat tiedot tulevaisuudessa*.” ESRS 1 -standardin 133 kohta: ”*ESRS-standardien mukaisen kestävyysraportoinnin kolmen ensimmäisen vuoden aikana, jotta voidaan ottaa huomioon ne vaikeudet, joita yrityksillä voi olla kerätä tietoja toimijoilta koko arvoketjussaan, ja rajoittaa arvoketjuun kuuluville pk-yrityksille aiheutuvaa rasitetta: a) antaessaan tietoja toimintaperiaatteista, toimista ja tavoitteista ESRS 2:n ja muiden ESRS-standardien mukaisesti yritys voi rajoittaa alku- ja loppupään arvoketjua koskevat tiedot yrityksen sisäisiin tietoihin, kuten yrityksen jo saatavilla oleviin tietoihin ja julkisesti saatavilla oleviin tietoihin; ja b) antaessaan tietoja mittareista, yrityksen ei tarvitse sisällyttää alku- ja loppupään arvoketjua koskevia tietoja, lukuun ottamatta muusta EU:n lainsäädännöstä johtuvia tietopisteitä, jotka luetellaan ESRS 2:n lisäyksessä B*.”

EFRAG laatii parhaillaan kahta kestävyysraportointistandardien kokonaisuutta pk-yrityksille: pakollisia standardeja listatuille pk-yrityksille (LSME ESRS) ja vapaaehtoisia standardeja listaamattomille pk-yrityksille (VSME). Listattujen pk-yritysten ESRS-standardeissa määritetään enimmäistaso kestävyystiedoille, joita ESRS-standardeissa edellytetään kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten vaativan arvoketjuunsa kuuluvilta pk-yrityksiltä. VSME-standardit laaditaan niin, että niistä tulee vertailukohta kaikille markkinatoimijoille. Tarkoituksena on varmistaa, että kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvien ja muiden yritysten raportointitoimet ovat oikeasuhteisia.

31) **Mihin saakka arvoketjun tietojen julkistamista koskevaa siirtymäaikaa sovelletaan? Pitäisikö kolmen vuoden siirtymäkauden alkaa eri yritysmuodoilla eri päivinä?**

ESRS 1:n 10.2 luvussa esitetään arvoketjuja koskevaan 5 lukuun liittyvät siirtymäsäännökset. Arvoketjulta vaadittavien tietojen julkistamista koskevaa siirtymäkautta sovelletaan kunkin yrityksen osalta kolmena ensimmäisenä tilivuotena, jolloin raportointivaatimuksia sovelletaan. Esimerkiksi jos yritys kuuluu tilivuodesta 2024 alkaen tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan soveltamisalaan, se voi hyödyntää arvoketjuraportointia koskevaa siirtymäkautta tilivuosien 2024, 2025 ja 2026 osalta.

LUOKITUSJÄRJESTELMÄASETUKSEN 8 ARTIKLASSA TARKOITETTU JULKISTAMINEN

32) **Onko yritysten sisällytettävä kestävyysselvitykseensä luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot?**

Kyllä, tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten on sisällytettävä kestävyysselvityksiinsä luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot.

33) **Jos pk-yritys, jonka siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, käyttää mahdollisuuden olla soveltamatta kestävyysraportointia kahden vuoden ajan vuoteen 2028 saakka, onko sen silti sisällytettävä toimintakertomukseensa luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot?**

Ei. Luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklaa sovelletaan kaikkiin yrityksiin, joiden on tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla laadittava ja julkaistava kestävyysselvitys. Jos pk-yritys (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), jonka siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, päättää kuitenkin tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 7 kohdan nojalla olla sisällyttämättä toimintakertomukseensa kestävyysselvitystä, johon olisi sisällytettävä luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot, sen ei tarvitse julkistaa luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitettuja tietoja.

34) **Täytyykö yritysten sisällyttää toimintakertomukseensa luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklan nojalla julkistettavat tiedot, vaikka yritykset olisi vapautettu kestävyysselvityksen laatimisesta ja julkaisemisesta tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan ja 29 a artiklan 8 kohdan nojalla?**

Kyllä, mutta vain, jos emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan ja luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot eivät sisälly emoyrityksen konsernin kestävyysraportointiin. Jos yritys hyödyntää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan tai 29 a artiklan 8 kohdan nojalla vapautusta velvoitteesta julkistaa kestävyysselvitys siinä tapauksessa, että sen emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot, jotka kattavat unioniin sijoittautuneen vapautuksen saaneen tytäryrityksen ja sen tytäryritysten harjoittaman toiminnan, on sisällytettävä vapautuksen saaneen tytäryrityksen toimintakertomukseen tai kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen toteuttamaan konsernin kestävyysraportointiin ([86]).

KIELIVAATIMUKSET

35) **Millä kielellä kestävyysselvitys tulisi laatia ja julkaista?**

([86]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohta.

Yritysten, joihin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaa, tulisi julkaista toimintakertomus (joka sisältää kestävyysselvityksen) yhdessä tilinpäätösdirektiivin 34 artiklassa tarkoitetun lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön antaman lausunnon ja selvityksen kanssa. Tästä säädetään tilinpäätösdirektiivin 30 artiklan 1 kohdassa, jossa viitataan kunkin jäsenvaltion yhtiöoikeusdirektiivin 1 osaston III luvun mukaisesti säätämiin lakeihin. Yhtiöoikeusdirektiivin 21 artiklassa asiaa selvennetään seuraavasti: ”*1. Asiakirjat ja tiedot, jotka on 14 artiklan mukaan julkistettava, on laadittava ja toimitettava jollakin sellaisella kielellä, joka on sallittu siinä jäsenvaltiossa sovellettavan kielilainsäädännön mukaisesti, jossa 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiakirjavihko on*”. Sen vuoksi yritysten on julkaistava toimintakertomukseen sisältyvä kestävyysselvitys kielellä, joka on määritetty yhtiöoikeusdirektiivin 21 artiklan mukaisesti hyväksytyissä asianomaisen jäsenvaltion laeissa.

Jos tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvan yrityksen arvopapereita on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla, sen on noudatettava myös avoimuusdirektiivissä säädettyjä toimintakertomusta koskevia julkistamisvelvoitteita. Kukin jäsenvaltio vahvistaa avoimuusdirektiivin 20 artiklan mukaisesti kielijärjestelyt ”säännellyille tiedoille”, joihin sisältyy toimintakertomus osana vuositilinpäätöstä.

DIGITALISAATIO (RAPORTOINTIMUOTO JA DIGITAALISET TUNNISTEET)

36) **Mitkä ovat kestävyysselvityksen sisältävän toimintakertomuksen digitaalista muotoa koskevat vaatimukset?**

Tilinpäätösdirektiivin 29 d artiklassa edellytetään, että yritykset, joiden on suoritettava kestävyysraportointia, laativat toimintakertomuksensa (tapauksen mukaan konsernin tasolla) delegoidun ESEF-asetuksen 3 artiklassa täsmennetyssä sähköisessä raportointimuodossa (eli XHTML-muodossa) ja merkitsevät toimintakertomukseen sisältyvän kestävyysselvityksensä tunnisteilla noudattaen digitaalista taksonomiaa, joka täsmennetään muuttamalla delegoitua ESEF-asetusta.

37) **Onko yritysten merkittävä tunnisteilla myös luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot?**

Kyllä. Tilinpäätösdirektiivin 29 d artiklassa edellytetään, että yritykset, joiden on toimintakertomuksessaan julkaistava kestävyysselvitys, merkitsevät kestävyysselvityksensä ja luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa säädetyt tiedot tunnisteilla noudattaen digitaalista taksonomiaa, joka täsmennetään muuttamalla delegoitua ESEF-asetusta.

38) **Mitkä ovat raportointimuotoa koskevat vaatimukset, joita yritysten on noudatettava, kunnes Euroopan komissio hyväksyy digitaalisen taksonomian kestävyysselvityksen merkitsemiseksi tunnisteilla?**

Tilinpäätösdirektiivin 29 d artiklassa edellytetään, että yritykset, joiden on toimintakertomuksessaan julkaistava kestävyysselvitys (tapauksen mukaan konsernin tasolla), laativat toimintakertomuksensa delegoidun ESEF-asetuksen 3 artiklassa täsmennetyssä sähköisessä raportointimuodossa (eli XHTML-muodossa) ja merkitsevät toimintakertomukseen sisältyvän kestävyysselvityksensä tunnisteilla noudattaen digitaalista taksonomiaa, joka hyväksytään muuttamalla delegoitua ESEF-asetusta. Yritysten ei tarvitse merkitä kestävyysselvityksiään tunnisteilla ennen kuin tämä digitaalinen taksonomia on hyväksytty. Koska kestävyysselvityksestä tulee koneellisesti luettava vasta sitten, kun se on sekä sisällytetty XHTML-asiakirjaan että merkitty digitaalista taksonomiaa noudattaen tunnisteilla, yritysten ei myöskään tarvitse laatia toimintakertomusta XHTML-muotoisena ennen kuin digitaalinen taksonomia on hyväksytty.

JULKAISEMINEN

39) **Mikä on kestävyysselvityksen sisältävän toimintakertomuksen julkaisemisen määräaika?**

Tilinpäätösdirektiivin 30 artiklassa on säännöt toimintakertomuksen (johon sisältyy tarvittaessa tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan nojalla laadittu kestävyysselvitys) julkaisemisesta. Se on julkaistava kunkin jäsenvaltion säännösten mukaisesti yhdessä varmennuslausunnon/-raportin kanssa viimeistään 12 kuukauden kuluttua sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jolta toimintakertomus on laadittu.

Yritysten, jotka ovat EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita, on lisäksi julkaistava vuositilinpäätöksensä (johon sisältyy toimintakertomus ja sen myötä kestävyysselvitys) viimeistään neljän kuukauden kuluttua kunkin tilivuoden päättymisestä. Tästä säädetään avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohdassa, jossa viitataan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaan.

VALVONTA

40) **Mitkä viranomaiset valvovat, että tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla laadittu kestävyysselvitys täyttää asetetut vaatimukset?**

Kestävyysraportointidirektiivissä ei tehdä muutoksia aiempaan EU:n valvontajärjestelmään, jossa edellytetään, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia niiden tapausten varalta, joissa rajoitetun vastuun yritykset eivät noudata sääntöjä (tilinpäätösdirektiivin 51 artikla), ja perustavat kansallisen valvontaviranomaisen, jolla on valtuudet valvoa, että EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijat noudattavat sääntöjä (avoimuusdirektiivin 28 artikla ja sitä seuraavat artiklat). Tämä tarkoittaa, että kestävyysraportointivaatimusten noudattamiseen sovelletaan kansallista seuraamusjärjestelmää, joka koskee (tilinpäätösdirektiivin alaisten) rajoitetun vastuun yritysten ja (avoimuusdirektiivin alaisten) EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden toimintakertomusta. EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden osalta myös ESMAn on avoimuusdirektiivin 28 d artiklan nojalla annettava ohjeet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta kestävyysraportoinnin valvonnasta.

Joka tapauksessa toimintakertomukseen sisällytettävän kestävyysselvityksen on tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan nojalla aina oltava lakisääteisen tilintarkastajan tai, jos jäsenvaltio sen sallii, riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan varmentama.

IV JAKSO

USEIN KYSYTTYÄ TILINPÄÄTÖSDIREKTIIVIN 40 A ARTIKLAN NOJALLA RAPORTOITAVISTA KESTÄVYYSTIEDOISTA

SOVELTAMISALA JA SOVELTAMISPÄIVÄT

41) **Onko kolmannen maan perimmäisellä emoyrityksellä oltava tietty oikeudellinen muoto, jotta se kuuluu tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan soveltamisalaan?**

Ei. Kolmannen maan perimmäisen emoyrityksen oikeudellisella muodolla ei ole merkitystä tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan kannalta.

42) **Mitkä ovat tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan mukaiset EU:hun sijoittautuneen tytäryrityksen tai EU:ssa sijaitsevan sivuliikkeen velvoitteet? Onko EU:ssa sijaitsevan tytäryrityksen/sivuliikkeen laadittava kestävyysraportti vai ainoastaan julkaistava ja asetettava saataville emoyrityksensä laatima kestävyysraportti?**

Jos kolmannen maan yritys kuuluu tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan soveltamisalaan, sen EU:hun sijoittautuneen tytäryrityksen tai EU:ssa sijaitsevan sivuliikkeen on julkaistava kestävyysraportti ja asetettava se saataville kolmannen maan emoyrityksensä puolesta. EU:ssa sijaitsevalla tytäryrityksellä tai sivuliikkeellä ei ole nimenomaista velvoitetta laatia kestävyysraportti. Tämä tarkoittaa sitä, että kolmannen maan emoyritys voi laatia raportin, jonka EU:ssa sijaitseva tytäryritys tai sivuliike julkaisee ja asettaa saataville joko toimittamalla sen EU:n kaupparekisteriin tai julkaisemalla sen verkkosivustollaan. Vaihtoehtoisesti EU:ssa sijaitseva tytäryritys tai sivuliike voi laatia ja julkaista raportin ja asettaa sen saataville kolmannessa maassa toimivan emoyrityksensä puolesta.

43) **Onko kunkin EU:ssa sijaitsevan tytäryrityksen tai sivuliikkeen julkaistava kestävyysraportti tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla? Vai riittääkö, että vain yksi EU:ssa sijaitsevista tytäryrityksistä tai sivuliikkeistä julkaisee raportin ja toiset vain julkaisevat linkin siihen?**

Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklassa edellytetään, että yksi tytäryritys tai sivuliike julkaisee vähintään yhden kestävyysraportin kussakin jäsenvaltiossa (*"Jäsenvaltion on edellytettävä, että sen alueelle sijoittautunut tytäryritys* [...]). Jotta kolmannen maan yrityksen tytäryritykset ja sivuliikkeet eivät joutuisi raportoimaan samoja asioita moneen kertaan, jäsenvaltio voi sallia, että sen alueelle sijoittautunut tytäryritys tai sen alueella sijaitseva sivuliike noudattaa tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklassa säädettyä velvoitetta julkaisemalla linkin kestävyysraporttiin, jonka kolmannen maan yrityksen toinen unionissa sijaitseva tytäryritys tai sivuliike on julkaissut.

ESRS-STANDARDIT

44) **Mitä ESRS-standardeja tulisi käyttää, kun laaditaan tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklassa tarkoitettua kestävyysraporttia?**

Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklassa tarkoitettu kestävyysraportti on laadittava tilinpäätösdirektiivin 40 b artiklan nojalla hyväksyttävien kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

Tästä poiketen tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa sallitaan kestävyysraportin laatiminen tilinpäätösdirektiivin 29 b artiklan nojalla hyväksyttyjen kestävyysraportointistandardien (eli ESRS-standardien) mukaisesti tai tavalla, joka vastaa tilinpäätösdirektiivin 29 b artiklan nojalla hyväksyttyjä kestävyysraportointistandardeja, mikä määritetään vastaavuutta koskevassa komission päätöksessä. Tätä säännöstä tulisi tulkita niin, että tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluva kolmannen maan emoyritys voi päättää julkaista tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklassa tarkoitetun konsernin kestävyysselvityksen (joka on laadittu 29 b artiklan nojalla hyväksyttyjen standardien mukaisesti) sen sijaan, että sen EU:ssa sijaitseva tytäryritys tai sivuliike julkaisee tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklassa tarkoitetun kestävyysraportin konsernin tasolla. Tällöin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdassa ja 29 a artiklan 8 kohdassa säädettyjä vapautuksia, jotka koskevat EU:ssa toimivia tytäryrityksiä.

45) **Mitä tapahtuu, jos EU:ssa toimiva tytäryritys/sivuliike ei onnistu keräämään kaikkia kestävyysraportin laatimiseen tarvittavia tietoja?**

Jos kaikkia vaadittuja tietoja ei toimiteta, tytäryrityksen tai sivuliikkeen on laadittava, julkaistava ja asetettava saataville kestävyysraportti, joka sisältää kaikki sen hallussa olevat, saadut tai hankitut tiedot, ja annettava selvitys, josta käy ilmi, että kolmannen maan yritys ei ole asettanut tarvittavia tietoja saataville (tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 2 kohdan neljäs alakohta).

LUOKITUSJÄRJESTELMÄASETUKSEN 8 ARTIKLASSA TARKOITETTU JULKISTAMINEN

46) **Onko yritysten sisällytettävä tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla laadittavaan kestävyysraporttiin luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot?**

Ei. Yritysten, jotka raportoivat tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla, ei tarvitse sisällyttää kestävyysraporttiin luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitettuja tietoja.

47) **Jos kolmannen maan emoyritys, johon sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklaa, päättää kestävyysraportin sijaan laatia ja julkaista ESRS-standardien mukaisesti laaditun konsernin kestävyysselvityksen, onko kyseisen kolmannen maan emoyrityksen raportoitava luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot?**

Jos kolmannen maan emoyritys kuuluu tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan soveltamisalaan ja päättää kestävyysraportin sijaan julkaista ESRS-standardien mukaisesti laaditun konsernin kestävyysselvityksen, se ei tarvitse raportoida luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklan nojalla.

Jotta kyseisen kolmannen maan emoyrityksen unionissa toimivat tytäryritykset voitaisiin vapauttaa tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklassa säädetyistä kestävyysraportointivaatimuksista (jos näihin unionissa toimiviin tytäryrityksiin sovelletaan kyseisiä vaatimuksia), luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot, jotka kattavat kyseisten EU:ssa toimivien tytäryritysten harjoittaman toiminnan, on sisällytettävä niiden omaan toimintakertomukseen tai kolmannen maan emoyrityksen toteuttamaan konsernin kestävyysraportointiin ([87]).

VAPAUTUSSÄÄNNÖT

48) **Voivatko tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvat unionissa toimivat tytäryritykset hyödyntää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdassa ja 29 artiklan 8 kohdassa säädettyä vapautusjärjestelmää?**

Tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklan nojalla laadittu kestävyysselvitys ja tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla laadittu kestävyysraportti ovat sisällöltään erilaisia ja ne toimivat erillisten järjestelmien puitteissa.

Näin ollen se, että unionissa sijaitseva tytäryritys, joka julkaisee kestävyysraportin kolmannen maan emoyrityksensä konsernin tasolla 40 a artiklan säännösten mukaisesti, ei vapauta unionissa sijaitsevaa tytäryritystä eikä sen omia tytäryrityksiä 19 a ja/tai 29 a artiklassa säädettyjen raportointivelvoitteiden noudattamisesta.

Kolmannen maan emoyritys, joka kuuluu 40 a artiklan soveltamisalaan, voi kuitenkin päättää julkaista 29 a artiklassa tarkoitetun konsernin kestävyysselvityksen (joka on laadittu 29 b artiklan nojalla hyväksyttyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti tai kyseisiä kestävyysraportointistandardeja vastaavalla tavalla) sen sijaan, että sen EU:hun sijoittautunut tytäryritys tai EU:ssa sijaitseva sivuliike julkaisee kestävyysraportin 40 a artiklan nojalla konsernin tasolla. Tässä tapauksessa EU:hun sijoittautunut tytäryritys vapautetaan 40 a artiklassa tarkoitetun kestävyysraportin julkaisemisesta edellyttäen, että 19 a artiklan 9 kohdassa ja 29 a artiklan 8 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

KIELI JA RAPORTOINTIMUOTO

49) **Millä kielellä kestävyysraportti tulisi julkaista?**

Kukin jäsenvaltio vahvistaa kestävyysraportin kielijärjestelyt yhtiöoikeusdirektiivin 21 artiklan mukaisesti.

50) **Mitkä ovat tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla annettavan kestävyysraportin muotovaatimukset?**

Tilinpäätösdirektiivissä ei edellytetä kestävyysraportilta tiettyä raportointimuotoa. Eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen toimintaa koskevalla direktiivillä (EU) 2023/2864 (ESAP-koontidirektiivi) ([88]) tilinpäätösdirektiiviin lisätyssä 33 a artiklassa kuitenkin edellytetään, että 40 a artiklan soveltamisalaan kuuluvat tytäryritykset ja sivuliikkeet toimittavat kestävyysraportin ja siihen liittyvät asiaankuuluvat metatiedot jäsenvaltion nimeämälle tiedonkeruuelimelle tietojen poiminnan mahdollistavassa muodossa ([89]). Lisäksi komissiolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa täsmennetään kestävyysraporttiin liitettävät metatiedot ja edellytetään koneluettavaa muotoa.

JULKAISEMINEN

51) **Milloin yritysten/sivuliikkeiden tulisi julkaista kestävyysraportti?**

([87]) Tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohta ja 29 a artiklan 8 kohdan toisen alakohdan c alakohta.
([88]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/2864, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, tiettyjen direktiivien muuttamisesta eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisen ja toiminnan osalta (EUVL L, 2023/2864, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2864/oj).
([89]) Tilinpäätösdirektiivin 33 a artikla, jota on muutettu ESAP-paketilla.

Tilinpäätösdirektiivin 40 d artiklan 1 kohdassa edellytetään, että tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tytäryritykset ja sivuliikkeet julkaisevat kestävyysraportin yhdessä varmennuslausunnon ja tapauksen mukaan tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun selvityksen kanssa 12 kuukauden kuluessa sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jota raportti koskee.

VALVONTA

52) **Minkä viranomaisten tehtävänä on valvoa kestävyysraporttia koskevien vaatimusten noudattamista?**

Kestävyysraportointidirektiivissä ei tehdä muutoksia tilinpäätösdirektiivin mukaiseen aiempaan seuraamusjärjestelmään, jonka mukaan jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia niiden tapausten varalta, joissa yritykset, joihin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin vaatimuksia, eivät noudata vaatimuksia ([90]). Näin ollen yrityksiä koskevien kestävyysraportointivaatimusten noudattamiseen sovelletaan kansallista seuraamusjärjestelmää, joka on käytössä tilinpäätösdirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten toimintakertomusten osalta. Joka tapauksessa kestävyysraportista on tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohdan nojalla aina annettava varmennuspalvelujen tarjoajan lausunto ([91]).

V JAKSO

USEIN KYSYTTYÄ KESTÄVYYSRAPORTOINNIN VARMENTAMISESTA

TILINTARKASTAJIEN JA TILINTARKASTUSYHTEISÖJEN HYVÄKSYMINEN

53) **Täytyykö luonnollisten henkilöiden, jotka suorittavat lakisääteisiä tilintarkastuksia tilintarkastusyhteisön puolesta, täyttää tilintarkastusdirektiivin 4 ja 6–12 artiklassa asetetut edellytykset sekä tilintarkastusdirektiivin 7 artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 14 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa säädetyt lisävaatimukset? Täytyykö luonnollisten henkilöiden, jotka ovat tilintarkastusyhteisössä äänioikeutettuja, täyttää tilintarkastusdirektiivin 4 ja 6–12 artiklassa asetetut edellytykset sekä tilintarkastusdirektiivin 7 artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 14 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa säädetyt lisävaatimukset, vaikka kyseinen tilintarkastusyhteisö ei aikoisi toimia kestävyysraportoinnin varmentajana? Mitä vaatimuksia sovelletaan tilintarkastusyhteisön hallinto- tai johtoelimen muodostaviin luonnollisiin henkilöihin?**

Tilintarkastusdirektiivin 3 artiklassa, jossa säädetään lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen hyväksymisestä, säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt vain, jos tietyt edellytykset täyttyvät.

Tilintarkastusdirektiivin 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa lakisääteisten tilintarkastajien hyväksymistä koskevissa edellytyksissä viitataan tilintarkastusdirektiivin 4 ja 6–10 artiklaan, ja tilintarkastusdirektiivin 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tilintarkastusyhteisöjen hyväksymistä koskevissa edellytyksissä viitataan tilintarkastusdirektiivin 4 ja 6–12 artiklaan.

Hyvää mainetta koskeva tilintarkastusdirektiivin 4 artiklan sanamuoto on riittävän laaja, jotta sitä voidaan soveltaa myös kestävyysraportoinnin varmentamiseen, ja tilintarkastusdirektiivin 6–12 artiklaa on muutettu niin, että niitä sovelletaan nimenomaisesti kestävyysraportoinnin varmentamiseen.

([90]) Tilinpäätösdirektiivin 51 artikla: *"Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia"*.

([91]) Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta: *"Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että julkaistaessa […] kestävyysraportti siihen liitetään sellaisen yhden tai useamman henkilön tai yhteisön antama varmennuslausunto, jolla on valtuudet antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto kolmannen maan yritykseen sovellettavan tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla."*

Jos lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö haluaa saada hyväksynnän kestävyysraportoinnin varmentamiseen, sen on noudatettava kaikkia niitä kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, joilla tilintarkastusdirektiivi on kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, kuten myös tilintarkastusdirektiivin 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön, joka ei tarjoa kestävyysraportoinnin varmennusta, ei ole pakko noudattaa kestävyysraportoinnin varmentamista koskevia vaatimuksia, jotta se voisi saada tilintarkastusdirektiivin 3 artiklan nojalla hyväksynnän.

54) **Mitkä ovat kestävyysvarmennusta koskevat hyväksyntävaatimukset lakisääteisille tilintarkastajille, jotka on hyväksytty ennen 1. tammikuuta 2024 tai joiden hyväksymisprosessi oli 1. tammikuuta 2024 kesken?**

Jotta lakisääteiset tilintarkastajat voivat varmentaa kestävyysraportoinnin, heidän on oltava hyväksyttyjä ja täytettävä kestävyyttä koskevat lisävaatimukset.

Tilintarkastusdirektiivin 14 a artiklan kolmannen alakohdan perusteella ennen 1. tammikuuta 2026 hyväksyttyjen lakisääteisten tilintarkastajien (jotka on joko hyväksytty ennen 1. tammikuuta 2024 tai joiden hyväksymisprosessi oli 1. tammikuuta 2024 kesken), jotka haluavat tehdä myös kestävyysvarmennuksia, ei tarvitse noudattaa tilinpäätösdirektiivin 7 artiklan 2 kohtaa, 8 artiklan 3 kohtaa, 10 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja 14 artiklan 2 kohdan neljättä alakohtaa, mutta heidän on silti hankittava riittävät tiedot jatkuvan koulutuksen avulla.

55) **Voivatko ennen 1. tammikuuta 2026 hyväksytyt lakisääteiset tilintarkastajat hakea hyväksyntää kestävyysvarmentajaksi mihin asti tahansa? Mitä vaatimuksia niiden hyväksymiseen sovelletaan?**

Tilintarkastusdirektiivin 14 a artiklan kolmannen kohdan mukaan ennen 1. tammikuuta 2026 hyväksyttyjen lakisääteisten tilintarkastajien, jotka haluavat suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamista, täytyy hankkia riittävät tiedot kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta, myös tilintarkastusdirektiivin 8 artiklan 3 kohdassa luetelluista aihepiireistä, tilintarkastusdirektiivin 13 artiklassa tarkoitetun jatkuvan koulutuksen avulla. Tilintarkastusdirektiivin 14 a artiklassa ei edellytetä lisäkuulusteluja eikä tällaisten tietojen hankkimista ennen hyväksynnän saamista. Tilintarkastusdirektiivissä ei aseteta ennen 1. tammikuuta 2026 hyväksytyille lakisääteisille tilintarkastajille määräaikoja, joihin mennessä heidän täytyy hakea hyväksyntää kestävyysvarmennusten suorittamiselle näiden vaatimusten mukaisesti.

56) **Pitääkö tilintarkastusdirektiivin 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytettyyn kolmivuotiseen käytännön harjoitteluun sisältyä kahdeksan kuukautta kestävyyden varmentamiseen liittyvää käytännön harjoittelua, jotta lakisääteinen tilintarkastaja tai harjoittelija voidaan hyväksyä myös kestävyysraportoinnin varmentajaksi, vai onko harjoittelua jatkettava vielä kahdeksalla kuukaudella?**

Jotta lakisääteinen tilintarkastaja tai harjoittelija voidaan hyväksyä myös kestävyysraportoinnin varmentajaksi, tilintarkastusdirektiivin 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytettyyn kolmivuotiseen käytännön harjoitteluun tulee sisältyä kahdeksan kuukauden mittainen käytännön harjoittelu kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen tai muiden kestävyyteen liittyvien palvelujen suorittamisen parissa.

Lakisääteisen tilintarkastajan tai harjoittelijan, joka on kestävyysraportoinnin varmentamisen suorittamista koskevan hyväksynnän hakemishetkellä jo suorittanut kolmivuotisen käytännön harjoittelun, on suoritettava kahdeksan kuukauden lisäharjoittelu, joka koskee kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista tai muita kestävyyteen liittyviä palveluja.

Tilintarkastusdirektiivin 14 a artiklan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa seuraavat ammattiryhmät vapautetaan tästä vaatimuksesta: lakisääteiset tilintarkastajat, jotka on hyväksytty tai tunnustettu suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia ennen 1. tammikuuta 2024, ja henkilöt, joiden osalta hyväksymisprosessi on 1. tammikuuta 2024 kesken, edellyttäen, että kyseinen prosessi saatetaan päätökseen ennen 1. tammikuuta 2026. Tilintarkastusdirektiivin 14 a artiklan kolmannen alakohdan mukaan näiden henkilöiden on kuitenkin hankittava riittävät tiedot jatkuvan koulutuksen avulla.

57) **Tilintarkastusdirektiivin 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta käytännön harjoittelusta vähintään kahdeksan kuukautta on suoritettava kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisen tai muiden kestävyyteen liittyvien palvelujen parissa, jotta lakisääteinen tilintarkastaja tai harjoittelija voidaan hyväksyä suorittamaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista. Miten on tulkittava ”muut kestävyyteen liittyvät palvelut”?**

”*Muilla kestävyyteen liittyvillä palveluilla*” tarkoitetaan muita kestävyysraportointiin liittyviä palveluja kuin varmennusta. Niihin voivat kuulua esimerkiksi kestävyysraportteja koskevat konsultointipalvelut ja kestävyysraporttien laatiminen.

58) **Voidaanko lakisääteinen tilintarkastaja, joka on ennen 1. tammikuuta 2024 hyväksytty suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia jäsenvaltiossa A, hyväksyä suorittamaan kestävyysraportoinnin varmentamista jäsenvaltiossa B, vaikka kyseistä lakisääteistä tilintarkastajaa ei ole hyväksytty suorittamaan kestävyysraportoinnin varmentamista jäsenvaltiossa A? Onko kyseinen tilintarkastaja rekisteröitävä jäsenvaltiossa B lakisääteiseksi tilintarkastajaksi ja varmennuspalvelujen tarjoajaksi vai voidaanko hänet rekisteröidä ainoastaan varmennuspalvelujen tarjoajaksi?**

Rekisteröiminen jäsenvaltiossa B edellyttää, että lakisääteinen tilintarkastaja on hyväksytty lakisääteiseksi tilintarkastajaksi kyseisessä jäsenvaltiossa (ks. tilintarkastusdirektiivin 3 artiklan 1 kohta ja 14 artiklan 1 kohta). Jos tilintarkastajalla on tällainen hyväksyntä ja hän haluaa rekisteröityä varmennuspalvelujen tarjoajaksi, jäsenvaltiossa B sovelletaan tilintarkastusdirektiivin 14 a artiklan mukaista siirtymäjärjestelyä (ks. myös kysymys 54). Hyväksyntää varmennuspalvelujen tarjoajaksi jäsenvaltiossa A ei vaadita.

59) **Lakisääteinen tilintarkastaja, joka on 1. tammikuuta 2024 jälkeen hyväksytty suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia jäsenvaltiossa A ja lisäksi hyväksytty suorittamaan kestävyysraportoinnin varmentamista kyseisessä jäsenvaltiossa, haluaa rekisteröityä jäsenvaltiossa B. Täytyykö kyseisen tilintarkastajan rekisteröityä jäsenvaltiossa B lakisääteiseksi tilintarkastajaksi ja varmennuspalvelujen tarjoajaksi vai voidaanko hänet rekisteröidä ainoastaan varmennuspalvelujen tarjoajaksi?**

Kyseisen tilintarkastajan tulisi rekisteröityä jäsenvaltiossa B lakisääteiseksi tilintarkastajaksi ja varmennuspalvelujen tarjoajaksi. Ainoastaan riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat voivat rekisteröityä varmennuspalvelujen tarjoajiksi olematta tilintarkastajia.

RIIPPUMATTOMIEN VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJIEN AKKREDITOINTI JA HYVÄKSYNTÄ

60) **Voidaanko luonnollisia henkilöitä akkreditoida riippumattomiksi varmennuspalvelujen tarjoajiksi?**

Kyllä. Tilintarkastusdirektiivin 2 artiklan 23 kohdassa ja tilinpäätösdirektiivin 2 artiklan 20 kohdassa annettujen määritelmien mukaan ”*”riippumattomalla varmennuspalvelujen tarjoajalla” tarkoitetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a alakohdassa tarkoitettua erityistä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimintaa varten*”. Asetuksen (EY) N:o 765/2008 määritelmän mukaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella tarkoitetaan ”*elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia*”.

Vaikka asetuksessa (EY) N:o 765/2008 viitataan ainoastaan elinten akkreditointiin, on muistettava, että riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat eivät kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan. Jotta riippumattomille varmennuspalvelujen tarjoajille ja lakisääteisille tilintarkastajille voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, ”*elin*” tulisi ymmärtää niin, että se kattaa luonnolliset henkilöt.

61) **Jäsenvaltioon sijoittautuneet riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat voivat suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamista kyseisen jäsenvaltion alueella edellyttäen, että niihin sovellettavat vaatimukset vastaavat tilintarkastusdirektiivissä säädettyjä vaatimuksia. Onko vaatimusten vastaavuuden katettava myös tilintarkastusdirektiivin 3 a artikla?**

Voidakseen suorittaa kestävyysvarmennuksia riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien on tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdan mukaan noudatettava vaatimuksia, jotka vastaavat tilintarkastusdirektiivissä säädettyjä. Näihin vaatimuksiin kuuluvat tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdassa esitetty ei-tyhjentävä luettelo ja arviointi vastaavuudesta tilintarkastusdirektiivin 2 artiklan 22 alakohdassa määritellyn kestävyysraportoinnin varmentamisen kanssa.

Jotta riippumattomille varmennuspalvelujen tarjoajille ja lakisääteisille tilintarkastajille voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, myös riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien tulisi noudattaa vaatimuksia, jotka vastaavat tilintarkastusdirektiivin 3 a artiklassa säädettyjä rekisteröintivaatimuksia.

AKKREDITOITU RIIPPUMATON KOLMAS OSAPUOLI

62) **Mikä on tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 6 kohdassa ja tilintarkastusdirektiivin 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ”akkreditoitu riippumaton kolmas osapuoli”?**

Kestävyysraportointidirektiivin johdanto-osan 63 kappale kuuluu seuraavasti: ”*Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun unionin lainsäädännössä edellytetään, että yrityksen kestävyysraportoinnin tietyt osatekijät todentaa akkreditoitu riippumaton kolmas osapuoli, kyseisen akkreditoidun riippumattoman kolmannen osapuolen kertomus olisi asetettava saataville joko toimintakertomuksen liitteenä tai muulla julkisesti saatavilla olevalla keinolla. Tällainen mainitun kertomuksen saataville asettaminen ei saisi vaikuttaa varmennuslausunnon lopputulokseen, vaan kolmannen osapuolen varmennuksen olisi pysyttävä siitä riippumattomana. Se ei saisi aiheuttaa päällekkäistä työtä varmennuslausunnon antavan tilintarkastajan tai riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan ja akkreditoidun riippumattoman kolmannen osapuolen välillä.*”

”Akkreditoitu riippumaton kolmas osapuoli” on yhteisö, joka on yleensä muu asiantuntija kuin lakisääteinen tilintarkastaja tai riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja. Se antaa varmennuslausunnon kestävyysselvityksestä ja voi todentaa osia kestävyysraportoinnista, kuten kasvihuonekaasupäästöt. Kestävyysraportointidirektiivissä edellytetään, että akkreditoidun riippumattoman kolmannen osapuolen työn tulokset esitetään avoimesti ja että työ ei ole päällekkäistä lakisääteisten tilintarkastajien tai riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien työn kanssa ([92]).

RIIPPUMATTOMAT VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJAT

63) **Voiko toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja suorittaa tehtäviä jäsenvaltiossa, joka ei salli sitä, että riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat varmentavat kestävyysraportoinnin sen alueella?**

Ei. Toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja ei voi varmentaa kestävyysraportointia jäsenvaltiossa, joka ei salli riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien harjoittaa kestävyysraportoinnin varmentamista alueellaan.

Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus sallia alueelleen sijoittautuneiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien antaa kestävyysraportointia koskeva varmennuslausunto edellyttäen, että näihin riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin sovelletaan vaatimuksia, jotka vastaavat tilintarkastusdirektiivissä kestävyysraportoinnin varmentamista suorittaville lakisääteisille tilintarkastajille asetettuja vaatimuksia. Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytetään, että ainoastaan sellaiset jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet tätä mahdollisuutta, sallivat toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamista alueellaan.

64) **Jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, kenellä on valtuudet valvoa sen tekemää työtä?**

Jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja varmentaa kestävyysraportoinnin toisen jäsenvaltion (vastaanottavan jäsenvaltion) alueella, sen jäsenvaltion, johon riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja on sijoittautunut (kotijäsenvaltio), olisi oltava vastuussa sen työn valvonnasta, ellei vastaanottava jäsenvaltio päätä valvoa kestävyysraportoinnin varmentamista, jonka riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja suorittaa sen alueella ([93]). Jos vastaanottava jäsenvaltio päättää valvoa riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien, joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, sen alueella suorittamaa kestävyysraportoinnin varmentamista, vastaanottavan jäsenvaltion on i) oltava asettamatta tällaisille riippumattomille varmennuspalvelujen tarjoajille tiukempia vaatimuksia tai laajempaa vastuuta kuin mitä kansallisessa lainsäädännössä edellytetään kyseiseen vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneilta riippumattomilta varmennuspalvelujen tarjoajilta tai tilintarkastajilta kestävyysraportoinnin varmentamista varten; ja ii) ilmoitettava muille jäsenvaltioille päätöksestään valvoa muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien suorittamaa kestävyysraportoinnin varmentamista.

([92]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 6 kohta ja tilintarkastusdirektiivin 37 artiklan 3 kohdan toinen alakohta.
([93]) Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 5 kohta.

65) **Kun jäsenvaltio on sallinut riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien sijoittautumisen alueelleen, saavatko kansalliset yritykset automaattisesti turvautua riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin kestävyysraportoinnin varmentamisessa?**

Kyllä, yritykset voivat käyttää kestävyysselvityksensä varmentamisessa riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia, kun jäsenvaltio on sallinut sen, että riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat suorittavat kestävyysraportoinnin varmentamista.

KOLMANSIEN MAIDEN VARMENNUSPALVELUJEN TARJOAJAT

66) **Voivatko kolmansien maiden riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat antaa kestävyysvarmennuksia unionissa?**

Jäsenvaltion alueelle sijoittautuneelle riippumattomalle varmennuspalvelujen tarjoajalle voidaan tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 4 kohdan nojalla sallia kestävyysraportoinnin varmentaminen.

Tilintarkastusdirektiivin 2 artiklan 23 alakohdassa ja tilinpäätösdirektiivin 2 artiklan 20 alakohdassa esitetty riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan määritelmä edellyttää asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaista akkreditointia. Kyseisessä asetuksessa viitataan ainoastaan jäsenvaltion alueelle sijoittautuneiden elinten akkreditointiin, joten on muistettava, että riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien ei ole tarkoitus kuulua kyseisen asetuksen soveltamisalaan. Riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat suorittavat kestävyysraportoinnin varmennuspalveluja. Näin ollen riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien lupajärjestelmää on tulkittava jäsenvaltioiden GATS-sitoumusten (Maailman kauppajärjestön palvelukaupan yleissopimus) ja unionin kahdenvälisten sopimusten valossa. Näin ollen asetusta (EY) N:o 765/2008 on riippumattomien varmennuspalvelujen tarjoajien yhteydessä tulkittava niin, että kolmansien maiden riippumattomat varmennuspalvelujen tarjoajat saavat varmentaa kestävyysraportoinnin jäsenvaltioiden sitoumusten mukaisesti.

LUOTTAMUKSELLISUUS

67) **Sovelletaanko tilintarkastusdirektiivin 23 artiklassa säädettyjä salassapitovaatimuksia myös kestävyysraportoinnin varmentamista suorittaviin henkilöihin?**

Kyllä. Tilintarkastusdirektiivin 23 artiklassa säädettyjä salassapitovaatimuksia sovelletaan myös kestävyysraportoinnin varmentamista suorittaviin henkilöihin. Jos jäsenvaltio on sallinut riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan tai muun lakisääteisen tilintarkastajan kuin tilinpäätöksen tilintarkastuksen suorittavan lakisääteisen tilintarkastajan suorittaa kestävyysraportoinnin varmentamisen, näiden varmennuspalvelujen tarjoajien tulisi voida vaihtaa tietoja koordinoidakseen toimintaansa asianmukaisesti.

VARMENNUSPALVELUT

68) **Mitä tilintarkastusdirektiivin 8 artiklan 3 kohdan b alakohdassa käytetty termi ”kestävyysanalyysi” tarkoittaa?**

Termiä ”*kestävyysanalyysi*” on käytetty tilintarkastusdirektiivissä käytetyn ”*tilinpäätösanalyysin*” rinnalla. ”Tilinpäätösanalyysilla” tarkoitetaan yrityksen, sen osan tai hankkeen elinkelpoisuuden, vakauden ja kannattavuuden arviointia, kun taas ”kestävyysanalyysi” on arviointi yritykseen vaikuttavista kestävyysseikoista ja kestävyysseikoista, joihin yrityksellä voi olla vaikutusta.

PALKKIOT

69) **Rikotaanko tilintarkastusdirektiivin 25 artiklaa, jos kestävyysraportoinnin varmentamisesta perittäviä palkkioita alennetaan siinä tapauksessa, että sama lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa myös lakisääteisen tilintarkastuksen?**

Tilintarkastusdirektiivin 25 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että palkkiot lakisääteisestä tilintarkastuksesta ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta eivät osittain tai kokonaan määräydy tarkastettavalle yhteisölle tarjottavien ”oheispalvelujen” perusteella. Oheispalveluilla tarkoitetaan ”muita palveluja kuin lakisääteistä tilintarkastusta ja kestävyysraportoinnin varmentamista”. Siinä ei säännellä lakisääteisistä tilintarkastuksista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta maksettavien palkkioiden välistä suhdetta.

TILINPÄÄTÖSDIREKTIIVIN 19 a JA 29 a ARTIKLAN MUKAISESTI LAADITUN KESTÄVYYSSELVITYKSEN VARMENTAMINEN

70) **Mistä varmennuspalvelujen tarjoajan tulisi tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan mukaan antaa lausunto?**

Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdan mukaan yritysten, joihin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan mukaista kestävyysraportointia, on saatava varmennuslausunto kestävyysselvityksestään.

Tämä varmennuslausunto perustuu rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon siitä, onko kestävyysselvitys seuraavien vaatimusten mukainen:

— tilinpäätösdirektiivissä säädetyt kestävyysraportointivaatimukset (mukaan lukien tilinpäätösdirektiivin 29 b tai 29 c artiklan nojalla hyväksyttyjen ESRS-standardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys tunnistaa kyseisten ESRS-standardien mukaisesti raportoidut tiedot, eli kaksinkertaisen olennaisuuden arviointiprosessi, ja tilinpäätösdirektiivin 29 d artiklan mukaisen tunnisteilla merkitsemistä koskevan vaatimuksen noudattaminen); ja

— luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa säädetyt raportointivaatimukset.

Varmennuspalvelujen tarjoajien odotetaan toteuttavan menettelyt, joiden pohjalta niiden on mahdollista päätellä, ettei niiden tietoon ole tullut mitään sellaista, joka saisi ne uskomaan, että kestävyysselvitykseen sisältyvät tiedot eivät anna unionin hyväksymien ESRS-standardien mukaisesti kaikilta olennaisilta osiltaan oikeaa kuvaa ja että ne eivät ole kestävyystietojen merkitsemistä (digitaalisilla) tunnisteilla koskevien oikeudellisten vaatimusten ja luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklan oikeudellisten vaatimusten mukaisia.

Päätelmän ensimmäinen osa, joka koskee kaikilta olennaisilta osiltaan oikean kuvan antamista ESRS-standardien mukaisesti, edellyttää lausuntoa seuraavista seikoista:

— onko yrityksen kestävyysselvitys, mukaan lukien prosessi raportoitujen tietojen tunnistamiseksi (kaksinkertaisen olennaisuuden arviointiprosessi), ESRS-standardien mukainen; ja

— onko tämän prosessin lopputulos johtanut yrityksen kaikkien olennaisten kestävyyteen liittyvien vaikutusten, riskien ja mahdollisuuksien julkistamiseen ESRS-standardien mukaisesti.

71) **ESRS 1:n (Yleiset vaatimukset) 121 kohdan mukaan yritys voi sisällyttää kestävyysselvitykseensä tietoja viittaamalla raporttiinsa, joka on laadittu EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmästä (EMAS) annetun asetuksen (EU) N:o 1221/2009 mukaisesti. Tähän säännökseen sovelletaan 120 kohdan ehtoja, kuten sitä, että viittauksina sisällytettyjen tietojen on annettava vähintään sama varmuustaso kuin kestävyysselvityksen. Edellytetäänkö EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmästä (EMAS) annetun asetuksen (EU) N:o 1221/2009 mukaisesti laaditulta yrityksen raportilta vähintään samantasoista varmuutta kuin kestävyysselvitykseltä?**

Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdan mukaan yritysten, joihin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan mukaista kestävyysraportointia, on saatava varmennuslausunto, joka perustuu rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon. EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmästä (EMAS) annetun asetuksen (EU) N:o 1221/2009 mukaisesti laadittu yrityksen raportti edellyttää ympäristötodentajan suorittamaa vahvistamista, jonka voidaan katsoa antavan vähintään samantasoisen varmuuden kuin kestävyysraportointidirektiivissä säädetty rajoitetun varmuuden vaatimus.

72) **Jos lakisääteisiä tilintarkastajia on kaksi ja toinen suorittaa tilinpäätöksen tilintarkastuksen ja toinen kestävyysselvityksen varmentamisen, kumman heistä tulisi antaa lausunto siitä, onko toimintakertomus ristiriidaton tilinpäätökseen nähden?**

Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan i alakohdan mukaan lakisääteisen tilintarkastuksen suorittavan lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on annettava lausunto siitä, onko toimintakertomus ristiriidaton saman tilikauden tilinpäätökseen nähden. Kun kestävyysraportointia koskevan varmennuslausunnon antamisesta vastaa muu lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuin se, joka suorittaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen, tilintarkastuksesta vastaava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö vastaa edelleen lausunnon antamisesta toimintakertomuksen ja saman tilikauden tilinpäätöksen ristiriidattomuudesta.

73) **Mihin asiakirjaan varmennuslausunto on sisällytettävä?**

Varmennusraporttiin ([94]). Jos varmennuslausunnon antaa sama tilintarkastaja, joka tarkastaa tilinpäätöksen, jäsenvaltiot voivat sallia, että tilintarkastajat sisällyttävät varmennuslausunnon erillisenä osana tilintarkastuskertomukseen.

74) **Miten varmennusraportti tulisi julkaista? Onko varmennusraportille asetettu muotovaatimuksia?**

Unionin lainsäädännössä ei tällä hetkellä ole erityisiä muotovaatimuksia tilintarkastuskertomukselle ja/tai sen allekirjoittamiselle. Tilinpäätösdirektiivin 33 a artiklassa, jota on muutettu ESAP-paketilla, kuitenkin edellytetään, että julkistaessaan varmennusraportin yritykset toimittavat sen asiaankuuluvalle ESAP-tiedonkeruuelimelle tietojen poiminnan mahdollistavassa muodossa (tai koneluettavassa muodossa, jos unionin tai kansallisessa lainsäädännössä niin edellytetään) yhdessä siihen liittyvien asiaankuuluvien metatietojen kanssa. Lisäksi komissiolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa täsmennetään varmennusraporttiin liitettävät metatiedot ja edellytetään koneluettavaa muotoa.

75) **Mitä varmennusstandardeja kestävyysselvityksen varmennuspalvelujen tarjoajien tulisi käyttää siihen asti, kunnes Euroopan komissio hyväksyy varmennusstandardeja?**

Tilintarkastusdirektiivin 26 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan perusteella jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia tilintarkastusstandardeja, menettelyjä tai vaatimuksia siihen saakka, kunnes komissio on hyväksynyt samaa asiaa koskevan kansainvälisen tilintarkastusstandardin.

Ottaen huomioon ESRS 1:ssä vaadittujen tietojen laadulliset ominaisuudet (2 luku ja lisäys B: merkityksellisyys ja todenmukaisen kuvan antaminen sekä vertailukelpoisuus, todennettavuus ja ymmärrettävyys) komissio on pyytänyt Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa (CEAOB) laatimaan vuonna 2024 lakisääteisille tilintarkastajille ja muille varmennuspalvelujen tarjoajille ei-sitovia ohjeita, jotta voidaan välttää hajanaisuus ja varmistaa, että käytännöt ovat mahdollisimman johdonmukaisia tämän siirtymäkauden aikana, kunnes unionin varmennusstandardit on hyväksytty.

76) **Voivatko jäsenvaltiot sallia, että yritykset, joihin sovelletaan kestävyysraportointidirektiivin vaatimuksia, antavat vapaaehtoisuuden pohjalta toimeksiannon, joka antaa sekamuotoisen varmuuden (ts. rajoitettu varmuus osista kestävyysraportointia ja kohtuullinen varmuus muista raportoinnin osista, esim. tietyistä keskeisistä tulosindikaattoreista)?**

Tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdan perusteella kestävyysraportointia koskevan varmennuslausunnon on perustuttava rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon ([95]). Kun otetaan huomioon, että kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa edellytetään suurempaa varmuustasoa kuin rajoitetun varmuuden antavassa toimeksiannossa, kestävyysraportointidirektiivi ei estä yritystä pyytämästä vapaaehtoisesti lausuntoa, joka perustuu kohtuulliseen varmuuteen koko kestävyysraportoinnista tai sen osista. Tämän päätöksen tekee yritys, ei varmennuspalvelujen tarjoaja.

([94]) Tilintarkastusdirektiivin 28 a artikla.

([95]) Komissiolle siirretään tilintarkastusdirektiivin 26 a artiklan nojalla valta hyväksyä rajoitettua varmuutta koskevat kestävyysstandardit 1. lokakuuta 2026 mennessä. Lisäksi komissiolle siirretään valta hyväksyä 1. lokakuuta 2028 mennessä kohtuullista varmuutta koskevia kestävyyden varmennusstandardeja sen jälkeen, kun on arvioitu, onko kohtuullisen varmuuden saavuttaminen tilintarkastajille ja yrityksille mahdollista.

77) **Vaaditaanko yrityksiltä, jotka raportoivat kestävyystiedot ESRS-standardien mukaisesti vapaaehtoisuuden pohjalta (kuten pk-yritykset, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla), näiden tietojen varmentamista?**

Kestävyysraportointidirektiivillä ei säännellä vapaaehtoisuuden pohjalta toteutettavaa kestävyysraportointia. Näin ollen yrityksen, joka toteuttaa kestävyysraportointia vapaaehtoisesti, ei tarvitse varmentaa kestävyystietojaan.

MUUT KUIN VARMENNUSPALVELUT

78) **Mitä tilintarkastuksen oheispalveluja koskevia rajoituksia sovelletaan, kun lakisääteinen tilintarkastaja tarjoaa kestävyysraportointidirektiivissä tarkoitettuja varmennuspalveluja yhteisölle tai konsernille, joka ei ole sen tilintarkastusasiakas?**

Tilintarkastusdirektiivin 25 c artiklan 1 kohdan mukaan lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, joka suorittaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön – tai sen ketjun jäsenen – kestävyysraportoinnin varmentamisen, ei saa tarjota kyseiselle yleisen edun kannalta merkittävälle yhteisölle tilintarkastusasetuksen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b, c ja e–k alakohdassa tarkoitettuja kiellettyjä tilintarkastuksen oheispalveluja.

Tilintarkastusdirektiivin 25 c artiklan 2 kohdan mukaan kyseinen lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö voi tarjota yleisen edun kannalta merkittäville yhteisöille tilintarkastuksen oheispalveluja, lukuun ottamatta

— kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kiellettyjä tilintarkastuksen oheispalveluja; tai

— tietyissä tapauksissa (jos lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa myös tilintarkastuksia) tilintarkastusasetuksen 5 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja kiellettyjä tilintarkastuksen oheispalveluja; tai

— kyseisen asetuksen 5 artiklan 2 kohdan tarkoitettuja palveluja, jotka jäsenvaltioiden mielestä voivat uhata riippumattomuutta, edellyttäen, että tarkastusvaliokunta antaa tälle hyväksyntänsä sen jälkeen, kun se on tilintarkastusdirektiivin 22 b artiklan mukaisesti kunnolla arvioinut riippumattomuuteen kohdistuvat uhkat ja sovelletut varotoimet.

Tästä seuraa, että

— kun tilintarkastusyhteisö suorittaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön osalta ainoastaan kestävyysraportoinnin varmentamisen, se voi tarjota muita tilintarkastuksen oheispalveluja kuin tilintarkastusasetuksen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b, c ja e–k alakohdassa tarkoitettuja kiellettyjä palveluja (koska viimeksi mainitut vaarantavat tilintarkastusyhteisön riippumattomuuden kestävyysraportoinnin varmentamisen yhteydessä);

— kun tilintarkastusyhteisö suorittaa tietyn yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön osalta sekä lakisääteisen tilintarkastuksen että kestävyysraportoinnin varmentamisen, se voi tarjota muita tilintarkastuksen oheispalveluja kuin tilintarkastusasetuksen 5 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja kiellettyjä palveluja (kaikki a–k alakohdassa tarkoitetut kielletyt palvelut, koska ne vaarantavat tilintarkastusyhteisön riippumattomuuden sekä kestävyysraportoinnin varmentamisen yhteydessä (b, c ja e–k alakohta) että lakisääteisen tilintarkastuksen yhteydessä (a–k alakohta)).

TILINPÄÄTÖSDIREKTIIVIN 40 a ARTIKLAN MUKAISESTI LAADITUN KESTÄVYYSRAPORTIN VARMENTAMINEN

79) **Mitä tapahtuu, jos kolmannen maan yritys ei anna varmennuslausuntoa EU:ssa toimivalle tytäryritykselle tai EU:n sivuliikkeelle?**

Tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos kolmannen maan yritys ei anna varmennuslausuntoa, tytäryrityksen tai sivuliikkeen on annettava tästä selvitys.

80) **Miten tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklan nojalla laadittua kestävyysraporttia koskeva varmennuslausunto tulisi julkaista? Onko julkaisemiselle muotovaatimuksia?**

Tilinpäätösdirektiivin 40 d artiklan 1 kohdan mukaan 40 a artiklan nojalla laaditun kestävyysraportin varmennuslausunto on julkaistava yhdessä kestävyysraportin kanssa – ja mahdollisen 40 a artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa mainitun selvityksen kanssa – 12 kuukauden kuluessa sen tilivuoden tilinpäätöspäivästä, jota laadittu raportti koskee, kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla yhtiöoikeusdirektiivin 14–28 artiklan ja tarvittaessa mainitun direktiivin 36 artiklan mukaisesti. Unionin lainsäädännössä ei tällä hetkellä säädetä varmennuslausunnon muotovaatimuksista. Tilinpäätösdirektiivin 33 a artiklassa, joka otettiin käyttöön ESAP-paketilla ([96]), edellytetään kuitenkin, että tytäryritykset ja sivuliikkeet, joihin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 40 a artiklaa, toimittavat kestävyysraportin jäsenvaltion nimeämälle tiedonkeruuelimelle tietojen poiminnan mahdollistavassa muodossa yhdessä siihen liittyvien asiaankuuluvien metatietojen kanssa. Lisäksi komissiolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa täsmennetään varmennuslausuntoon liitettävät metatiedot ja edellytetään koneluettavaa muotoa.

VI JAKSO

USEIN KYSYTTYÄ KESKEISISTÄ AINEETTOMISTA RESURSSEISTA

81) **Tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaan yritysten on raportoitava tiedot keskeisistä aineettomista resursseista ja selvitettävä, miten yrityksen liiketoimintamalli on olennaisilta osin riippuvainen tällaisista resursseista ja miten tällaiset resurssit ovat yritykselle arvonmuodostuksen lähde. Sovelletaanko tätä tiedonantovaatimusta kaikenlaisiin keskeisiin aineettomiin resursseihin, taseeseen merkityt aineettomat hyödykkeet mukaan lukien?**

Tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta ei koske pelkästään tietoja keskeisistä aineettomista hyödykkeistä, joita ei ole merkitty taseeseen aineettomiksi hyödykkeiksi. Näin ollen vaatimusta sovelletaan kaikkiin yrityksen keskeisiin aineettomiin resursseihin, taseeseen merkityt aineettomat hyödykkeet mukaan lukien.

Tämän kokonaisvaltaisen lähestymistavan ansiosta käyttäjien on mahdollista ymmärtää yrityksen liiketoimintamallin riippuvuudet keskeisistä aineettomista resursseista ja niiden merkitys yrityksen arvonmuodostuksen kannalta riippumatta siitä, täyttävätkö ne sovellettavan tilinpäätössäännöstön kirjaamis- ja arvostuskriteerit. Näin käyttäjien on helpompi arvioida yrityksen markkina-arvoa.

82) **Minkä yhteisöjen on annettava toimintakertomuksessaan tiedot keskeisistä aineettomista resursseista? Sovelletaanko tätä vaatimusta myös luottolaitoksiin ja vakuutusyrityksiin niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta?**

Suurten yritysten ja listattujen pk-yritysten (mikroyrityksiä lukuun ottamatta) on raportoitava tiedot keskeisistä aineettomista resursseista ja selvitettävä, miten yrityksen liiketoimintamalli on olennaisilta osin riippuvainen tällaisista resursseista ja miten tällaiset resurssit ovat yritykselle arvonmuodostuksen lähde. Tilinpäätösdirektiivin 19 artiklaa sovelletaan ainoastaan tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yrityksiin, mukaan lukien luottolaitokset ja vakuutusyritykset, jotka täyttävät tilinpäätösdirektiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Nämä tiedot on sisällytettävä toimintakertomukseen (mutta ei välttämättä kestävyysselvitykseen).

83) **Onko keskeiset aineettomat resurssit sisällytettävä kestävyysselvitykseen?**

Tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdassa säädetään tiedoista, jotka on sisällytettävä yrityksen toimintakertomukseen. Tilinpäätösdirektiivin 19 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa edellytetään, että keskeisiä aineettomia resursseja koskevat tiedot sisällytetään toimintakertomukseen. Siksi näitä tietoja ei välttämättä tarvitse sisällyttää kestävyysselvitykseen, ja ne voidaan esittää eri osassa toimintakertomusta.

([96]) Erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2023/2864, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, tiettyjen direktiivien muuttamisesta eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisen ja toiminnan osalta (EUVL L, 2023/2864, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2864/oj), ns. (ESAP-koontidirektiivi).

VII JAKSO

USEIN KYSYTTYÄ KOLMANSIEN MAIDEN YRITYKSIÄ KOSKEVISTA VAATIMUKSISTA

84) **Onko kolmansien maiden yritysten raportoitava kestävyystiedot yksittäisen yrityksen ja/tai konsernin tasolla (yksittäisen yrityksen / konsernin kestävyysselvitys) tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklan nojalla?**

Kolmansien maiden yritysten on raportoitava kestävyystiedot yksittäisen yrityksen ja/tai konsernin tasolla tilinpäätösdirektiivin 19 a / 29 a artiklan nojalla, mutta ainoastaan, jos kolmannen maan yritys on EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskija, mikroyrityksiä lukuun ottamatta. Tämä ei kuitenkaan rajoita avoimuusdirektiivin 23 artiklan soveltamista.

Kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden on sisällytettävä kestävyystiedot toimintakertomukseensa osana vuositilinpäätöstään. Tämä perustuu avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohtaan, jossa viitataan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaan.

85) **Voivatko kolmansien maiden pk-yritykset, joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla, päättää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 7 kohdan nojalla olla soveltamatta velvollisuutta raportoida kestävyystiedot ennen 1. tammikuuta 2028 alkavien tilikausien osalta?**

Kyllä, tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 7 kohdassa säädettyä valinnanmahdollisuutta sovelletaan myös kolmansien maiden pk-yrityksiin, joiden siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi EU:n säännellyillä markkinoilla (ks. kysymys 16).

86) **Jos kolmannen maan emoyritys julkaisee vapaaehtoisesti konsernin kestävyysselvityksen, jotta sen tytäryritykset voivat hyödyntää tilinpäätösdirektiivin 19 a artiklan 9 kohdan ja 29 a artiklan 8 kohdan nojalla vapautuksia, pitääkö kyseinen konsernin kestävyysselvitys sisällyttää konsernin toimintakertomukseen vai voiko se olla erillinen asiakirja?**

Kolmannen maan emoyritys, joka noudattaa tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklaa vapaaehtoisesti, voi sisällyttää konsernin kestävyysselvityksen erilliseen asiakirjaan.

87) **Pitääkö kolmannen maan emoyrityksen konsernin kestävyysselvitykseen, joka on laadittu tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan nojalla, sisällyttää kaikki tytäryritykset vai ainoastaan EU:ssa toimivat tytäryritykset?**

Kestävyysselvityksen konsolidointia koskevat säännöt ovat samat kuin tilinpäätöksen konsolidointia koskevat säännöt. Tilinpäätösdirektiivin ([97]) 22 artiklan 6 kohdan mukaan konsernin kestävyysselvityksen on sisällettävä kaikki sen tytäryritykset riippumatta siitä, missä niiden kotipaikka sijaitsee.

88) **Kun komissio ei ole vielä tehnyt päätöstä kolmansien maiden kestävyysstandardien vastaavuudesta, miten kolmannen maan yritys, jonka ei unionin lainsäädännön mukaan tarvitse raportoida kestävyystietoja, voi mahdollistaa sen, että sen unionissa toimivat tytäryritykset vapautetaan kestävyysraportoinnista tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla?**

Kolmannen maan yritys, jonka ei unionin lainsäädännön mukaan tarvitse raportoida kestävyystietoja ja joka haluaa unionissa toimiville tytäryrityksilleen vapautuksen kestävyysraportoinnista tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklan nojalla, voi julkaista ESRS-standardien mukaisesti laaditun konsernin kestävyysselvityksen.

([97]) Tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 6 kohta: "*Sekä emoyritys että kaikki sen tytäryritykset on yhdisteltävä konsernitilinpäätökseen tytäryritysten kotipaikan sijainnista riippumatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 9 kohdan soveltamista.*"

Lisäksi jäsenvaltioiden on – tilinpäätösdirektiivin 48 i artiklan 1 kohdan nojalla – 6. tammikuuta 2030 päättyviin tilikausiin saakka sallittava, että jäsenvaltion lainsäädännön alainen tytäryritys, johon sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaa ja jonka emoyritykseen sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, laatii ja julkaisee tilinpäätösdirektiivin 29 a artiklan nojalla konsernin kestävyysselvityksen, joka sisältää kaikki tällaisen kolmannen maan emoyrityksen unionissa suoraan tai välillisesti toimivat tytäryritykset, joihin tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklaa sovelletaan. Tilinpäätösdirektiivin 48 i artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että unionissa toimivan tytäryrityksen, joka laatii konsernin kestävyysraportoinnin, on oltava yksi niistä konsernin unionissa toimivista tytäryrityksistä, joiden liikevaihto unionissa oli vähintään yhtenä edeltävistä viidestä tilivuodesta suurin, tapauksen mukaan konsernin lukujen perusteella.

Tilinpäätösdirektiivin 48 i artiklan 3 kohdan perusteella se, että unionissa toimiva tytäryritys laatii ja julkaisee tilinpäätösdirektiivin 48 i artiklan 1 kohdassa tarkoitetun konsernin kestävyysselvityksen, johtaa kaikkien konsolidointiin kuuluvien yritysten vapauttamiseen kestävyysraportoinnista edellyttäen, että 19 a artiklan 9 kohdassa ja 29 a artiklan 8 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

89) **Onko kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden sisällytettävä kestävyysselvitykseensä luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot?**

Tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan mukaisesti raportoivien kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden on sisällytettävä kestävyysselvityksiinsä luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot. Tämä ei kuitenkaan rajoita avoimuusdirektiivin 23 artiklan soveltamista.

Avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että EU:n säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettuja siirtokelpoisia arvopapereita liikkeeseen laskevat EU:n ja kolmansien maiden yritykset (mikroyrityksiä lukuun ottamatta) laativat toimintakertomuksensa tilinpäätösdirektiivin 19, 19 a ja 20 artiklan ja 29 d artiklan 1 kohdan (tai konsernin toimintakertomuksen tapauksessa tilinpäätösdirektiivin 29 ja 29 a artiklan ja 29 d artiklan 2 kohdan) mukaisesti ja sisällyttävät toimintakertomukseen luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklan 4 kohdan nojalla annetut täsmennykset, *"kun kyseisissä säännöksissä tarkoitetut yritykset laativat sen"*.

Kun otetaan huomioon lainsäätäjien selkeä aikomus laajentaa tilinpäätösdirektiivissä (jota sovelletaan ainoastaan EU:n yrityksiin) säädetyt kestävyysraportointivaatimukset koskemaan EU:n ja kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoita, *"kun kyseisissä säännöksissä tarkoitetut yritykset laativat [toimintakertomuksen]"* on tulkittava viittauksena tilinpäätösdirektiivin 19 a ja 29 a artiklassa tarkoitettuihin yritysluokkiin (eli suuriin yrityksiin, listattuihin pk-yrityksiin mikroyrityksiä lukuun ottamatta, ja suurten konsernien emoyrityksiin). Koska avoimuusdirektiiviä sovelletaan kaikkiin EU:n ja kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoihin (myös mikroyrityksiin), lainattu virke on tarpeen sen varmistamiseksi, että listautuneisiin mikroyrityksiin ei sovelleta kestävyysraportointivaatimuksia.

Luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa edellytetään, että yritykset, joihin sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklaa, julkaisevat tiedot siitä, miten ja missä määrin yrityksen toiminta liittyy ympäristön kannalta kestävänä pidettävään taloudelliseen toimintaan. Avoimuusdirektiivin 4 artiklan 5 kohdan sanamuoto osoittaa, että jos EU:n tai kolmannen maan liikkeeseenlaskijaan sovelletaan tilinpäätösdirektiivin 19 a tai 29 a artiklan nojalla kestävyysraportointivaatimuksia, sen on sisällytettävä toimintakertomukseensa luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa tarkoitetut tiedot.

VIII JAKSO

USEIN KYSYTTYÄ SFDR-ASETUKSESTA

90) **Voivatko finanssimarkkinatoimijat olettaa, että indikaattori, jonka kestävyysraportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluva sijoituskohteena oleva yritys on ilmoittanut epäolennaiseksi, ei vaikuta vastaavaan pääasiallisten haitallisten vaikutusten indikaattoriin, kun tietoja julkistetaan SFDR-asetuksen mukaisesti?**

Kyllä. Finanssimarkkinatoimijat voivat olettaa, että ESRS-standardeja soveltavan sijoituskohteena olevan yrityksen epäolennaiseksi ilmoittama indikaattori ei vaikuta vastaavaan pääasiallisten haitallisten vaikutusten indikaattoriin, kun tietoja julkistetaan SFDR-asetuksen mukaisesti. Toisin sanoen kyseisen sijoituksen arvoa ei tarvitse sisällyttää kyseiseen pääasiallisen haitallisen vaikutuksen indikaattorin osoittajaan.

Tilinpäätösdirektiivin 29 b artiklan 5 kohdan b alakohdassa edellytetään, että komissio ottaa kestävyysraportointistandardeja hyväksyessään mahdollisimman laajasti huomioon tiedot, jotka finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat täyttääkseen tietojen antamista koskevat velvoitteensa, joista säädetään asetuksessa (EU) 2019/2088 ja sen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

Koska kestävyysraportointidirektiivissä säädetään velvoitteesta ottaa huomioon finanssimarkkinatoimijoiden tiedon tarpeet, indikaattorit, jotka kestävyysraportointidirektiivin vaatimusten piiriin kuuluva sijoituskohteena oleva yritys on ilmoittanut epäolennaisiksi, ovat merkityksellisiä tietoja, ja voidaan katsoa, että ne eivät SFDR-asetusta sovellettaessa vaikuta pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin.

Finanssimarkkinatoimijat löytävät nämä tiedot kestävyysraportointidirektiivin mukaisesta raportoinnista, sillä ESRS 1:n 35 kohdassa edellytetään, että jos yritys katsoo, että tietty SFDR-asetuksesta johdettu tietopiste on epäolennainen, yritys ilmoittaa nimenomaisesti, että kyseinen tieto ei ole olennainen ([98]).

Lisäksi ESRS 2:n 56 kohdassa edellytetään, että yritykset, joihin kestävyysraportointidirektiiviä sovelletaan, laativat muuhun EU:n lainsäädäntöön, kuten SFDR-asetukseen, perustuvista tietopisteistä taulukon, josta käy ilmi, mistä kestävyysselvityksen kohdasta ne löytyvät, ja merkitsevät taulukkoon ESRS 1:n 35 kohdan mukaisesti ”epäolennainen” niiden tietopisteiden kohdalle, jotka yritys on arvioinut epäolennaisiksi.

([98]) Samaa lähestymistapaa sovelletaan tietopisteisiin, jotka johtuvat muista ESRS 2:n lisäyksessä B luetelluista EU:n säädöksistä.